

سرگشان

«آدولف هیتلر» از یک خانواده کاتولیک بود و لی در همان اوان کودکی مذهب کاتولیک را فراموش نمود. در شهن «بر و تو» دریک خانه روسی‌تائی در اطریش متولد شد پدرش بنام «آلویس هیتلر» کفاس بود و آدولف هیتلر، از سومین زن او بیانم (کلا راپولر) در تاریخ ۲۰ آوریل ۱۸۸۹ بدنیا آمد. از کودکی دارای هوش عالی و روح حساس بود و یشتر درستجوی یک هدف عالی بودن خستین تمايلی که در زندگی از خود نشان داد ذوق نقاشی و معماری بود در ۱۵ سالگی عازم وین گردید و به سال ۱۹۱۲ وارد مونیخ شد، پیدایش جنگک ۱۹۱۴ داوطلبانه وارد آتش باور شد در سال ۱۹۱۶ مجرح و حبس در ۱۹۱۸ از گاز مسموم گردید و پس از جنگک بین المللی اول شکست آلمان اثر بزرگی در روایت و در این شهر در جنگی کار گران شرکت کرد و در نجمنها و مجالس این دسته سیاسی نطقها کرد و افکار خود را که در سر لوحة آن برتری نژاد زرمن بود عنوان نمود ابتدا یعنی انسی نظر طرفدار او نبودند رقت در قته به تلقی و بیان عادت کرد و خود را

مانند ناطق نبردستی که برای توده های بسیار
صحبت کنند نشان داد و بخوبی مانند یک پیشوای
نماینده ملت نطق میکرد. و همین وقت بود که هسته
مرکزی حزب نازی را تشکیل داد. «هیتلر» لباسی
ساده می پوشید از متر و بات الکلی و دخانیات
گریزان بود از خزانه دولت حقوقی دریافت نمی
کرد و در پایان سال ۱۹۳۵ آشکارا گفت که تنها
زماداریست که هیچگونه سهام و حساب پانکی ندارد
و درآمد سرشاری که از فروش کتاب «نیردمن»
بدست آورد به حزب نازی بخشید در کتاب «نیردمن»
افکار و عقاید او را درسه بخش (مبارزه آشیانی ناپذیر
با کلیمیها و حدت وهم آهنگی آلمان - برتری نژادی)
میتوان خلاصه کرد و شاهکار فکری خود را و مقاصدی
را که برای نیحات آلمان در نظر داشت و وسائلی که
برای انجام آنها باید یکار برد در این کتاب بیان
داشت. جنگک بین المللی دوم بر قدرت اعجاب آمیز
و شکفت آور «هیتلر» و حزب نازی ویاران او پایان
بخشیدا کنون تاریخ است که بر سر دوراهی قضاوت
قرار گرفته که آیا «پیشواء و افکار او تاچه حد برای
ملت آلمان مغایر بوده است...»

ناشر

آدولف هیتلر

نبرد من

ترجمه : « فرشاد »

چاپ سوم (با تجدید نظر)

ناشر :

کانون معرفت
• تهران - اول لاله زار - تلفن ۳۲۴۴۷
• تلگرافی - معرفت •

حق چاپ محفوظ و مخصوص کانون معرفت است

این کتاب در پنج هزار نسخه با تاریخ اسفندماه ۱۳۴۱ در چابکانه
در خشان بچادرید

مقدمهٔ چاپ اول

جنگی که بیشتر از پنج سال گلوی دنیا را با چنگال خوین خود فشار داد و تا کنون نیز آثار نحس است بار آن از میان نرفته است ، معلول علل بیشماری بود و یکی از این علل که شاید از همه بزر گتر باشد ، بیش از ظهور ناسیونال سوسیالیسم در آلمان بود که اکنون « کتاب » آن به شما خوانند گان ارجمند تقدیم می شود .

فلسفهٔ ناسیوتال سوسیالیسم ، فلسفه‌ای که هیتلر در کتاب « ابردمن » خویش تشریح کرده است ، خوب یا بد ، مقامی بین فلسفه‌های دیگردارد و این فلسفه که بنیاد آن بر زور و برتری تزادی نباده شده ، با وجود شکست آلمان

آدولف هیتلر

هیتلری هنوز از میان نرفته است و چون اطلاع بر این فلسفه نیز تاحدی لازم است، اکنون ترجمه کتاب «نبردم» هیتلر در ایران انتشار می‌یابد.

ترجمه این کتاب از روی نسخه‌ای که شخصی بنام Louis Vignon از نبردم هیتلر استخراج کرده صورت گرفته است و باین ترتیب باید این کتاب را چکیده نبردم دانست. اما چیزی که باید گفته شود این است که این کتاب بیشتر و شاید همه مطالب نبردم را در بردارد و کسی که آنرا بدقت مطالعه کند تا اندازه‌ای از فلسفه ناسیونال سوسیالیسم و فلسفه نژادی هیتلر و سیاستی که ناسیونال سوسیالیسم باید در پیش گیرد، آگامی شود و این امر بجای خود در کشور ما که کمتر کمی از حقیقت فلسفه هیتلر خبر دارد، قابل توجه است.

فرشاد

نیزه‌گرد هدّه چاپ سوم

چاپ سوم این کتاب که اکنون باز هم مثل چاپ اول آن از طرف «کانون معرفت» تقدیم خوانندگان ارجمند می‌شود، هولود وضع خاصی است.

در کشوری که هیچکس حق دیگری را محترم نمی‌شمارد و هر کسی برای استفاده بیشتر نقاب تزویر به چهره زده است، کار تقلب چنان بالا گرفته که حتی دائمه اختلاس به ساحت علم و ادب نیز رسیده است و بدینختی اینجا است که هیچ مقامی نیز برای استیفای حقوق بیغما رفتئه هیچکس وجود ندارد.

چاپ دوم این کتاب نیز بدنبال چاپ دوم «نخستین عشق من» اثر ماکسیم گورکی که بی اجازه اینجانب انتشار یافت

آدولف هیتلر

بود، چندی پیش بهمان وضع به بازار آمد در صورتی که نه «کانون معرفت» از این کار اطلاعی داشت و نه از طرف مترجم اجازه‌ای به مختلس داده شده بود اما چون این قضیه هر چه بود اکنون بنحوی از انحصار فیصله یافته است ما بیشتر از این در آن باره چیزی نمی‌گوئیم و بامید آینده روشن چاپ سوم کتاب حاضر را ضمن تجدید نظر در متن آن انتشار می‌دهیم.

عبدالله توکل

نبرد من

در کجا بدنیا آمدم؟

من در پر تو مشیت خجسته‌ای در «براؤناوام این»^(۱) در همان قصبه‌ای که درست در مرز دو کشور آلمانی نژاد جای دارد، بدنیا آمدم... در مرز دو کشوری که تجدید وحدت آنها بزرگ‌ترین وظیفه‌ای است که در دوره حیات بهده ما گذاشته شده است و باید با همه‌وسایل در ایفای آن کوشش بکار ببریم.

اتریش آلمانی نژاد باید با آغوش وطن بزرگ خود

(۱) Braunau – am – Inn

آدولف هیتلر

باز گردد. این کار را باید از نظر اقتصادی مورد توجه قرار داد ... نه ... نه ... حتی اگر این وحدت از نظر اقتصادی بی اثریا بالاتر از آن زیان آور باشد ، باز هم باید صورت تحقق پیدا کند ، هر خونی بیک امپراطوری تعلق دارد ، ملت آلمان تا روزیکه فرزندان خویش را در کشور واحدی گرد نیاورده باشد ، حق ندارد دست تسخیر اراضی برند و سیاست استغفار در پیش گیرد.

روزی که سرزمین « رایش » - کشور آلمان - حمد آلمانها را در آغوش خود جای دهد و پس از آن مسلم گشته که قدرت تعذیله آنها را ندارد ، آن وقت احتیاج این ملت ، حق تسخیر اراضی بیگانه را بدل خواهد آورد ... و آنوقت گاو آهن جای خود را بشمشیر خواهد داد و اشگاهی جنگ دنیای آینده را بارور خواهد کرد و محسول دنیای آینده از این اشگها پدید خواهد آمد .

در کتابخانه پدری ...

بروز گاری که کتابخانه پدرم را زیر گروهی کوچک به

نبرد هن

کتب مختلفه نظامی بر می خوردم ... و در میان این کتب مختلفه تسبیحاتی یافتم که راجع به جنگ فرانسه و آلمان (۱۸۷۰-۱۸۷۱) نوشته شده بود . در این کتابخانه زور نال مصوری در دو جلد وجود داشت که مربوط با آن سالها بود . این چیزها بهترین کتاب من شد و در مدت کمی جنگ بزرگ قهرمانی بیشتر از هر چیز فکر مرا بسوی خود جلب کرد و از همان زمان بیش از پیش مشغول تفحص در کتبی شدم که با جنگ و سر بازی رابطه داشت .

مبازه در راه آلمانی بودن ...

با اینهمه بحکم تقدیر فرد آلمانی مقیم اتریش از بهترین نژادها است برای آنکه توانسته است اثر خود را در کشوری که پنجاه میلیون سکنه دارد، بر جای گذارد و این اثر چنان باشد که در خود آلمان همه کس - و انگلیسیان را - اتریش را یک کشور آلمانی بپنداشد . این اشتباه عواقب سنگینی داشت اما برای ده میلیون آلمانی ایالت مرز خاوری شاهد خوبی بود . عده کمی از آلمانهای رایش با این نکته توجه

آدولف هیتلر

داشتند که باید همیشه در اتریش در راه پیروزی زبان آلمانی،
مدارس آلمانی و بزبان ساده در راه آلمانی بودن به مبارزه
برداخت.

اما امروز این رمز بزرگ چیز غم انگیزی است: چندین میلیون از برادران ما که دوراز «رایش» در زیر تسلط
بیگانه بسیاری برندور آرزوی وطن مشترک هستند و تمام فکر
خودشان را بسوی آن متوجه داشته‌اند، احتیاج خودشان را
با ان احساس می‌کنند و کوشش دارند که دست کم
حق مقدس استفاده از زبان مادری را بدست آورند و امروز
در دایره بزرگتری همه میدانند که «مبارزه در راه
نژاد خود» چه معنی و مفهومی دارد.

واز اینروا کنون برخی میخواهند عظامت اتریش را
از این نکته قیاس کنند که تنها با تکای قوای خود مدت
چندین قرن آلمان را از طرف مشرق محفوظ داشت و از این
گذشته بایک رشته جنگهای خسته کننده مانع از این شد
که مرزهای زبان آلمانی به عقب کشانده شود... و این
کارها در عهدی صورت گرفت که توجه «رایش» در واقع

نبرد هن

بسی مستعمره‌ها و مهاجر نشین‌ها معطوف بود و در مقابل دروازه‌های خود بگوشت و خون خود علاقه‌ای نداشت.

این مسئله باز هم بررسی خواهد شد!

من باز هم در جریان کتاب این مسئله را بدقت بررسی خواهم کرد و اکنون باید این نکته را تصریح کنم که در دوره جوانی خود افکاری پیدا کرده بودم که پس از چندی روشنتر و استوار تر گشت و داشتم:

« که شرط نجات و سلامت ژرماییسم فنا اتریش است »

... که هیچ رابطه‌ای میان غرور ملی و وفاداری نسبت به سلطنت وجود ندارد.

... و بخصوص که خانواده‌ها پس از آلمان بوده است، ملت آلمان بوده است.

واز همان ایام من این افکار و احساسات را پیدا کرده بودم :

« علاقه شدید و آتشین بوطن خود اتریش آلمانی ترا داد...

آدولف هیتلر

و کینه شگرف نسبت به دولت اتریش ...

بسوی وین ! ..

من با چمدانی لباس و پیراهن بسوی وین حرکت کردم . اراده شکست ناپذیری در دل خود داشتم . پدرم پنجاه سال پیش در مبارزه با سرنوشت خود پیروز شده بود و من آرزو داشتم که مثل او دست بکار بزنم ... « کسی » باشم و مستخدم ولت نشوم .

باید از حس وظیفه شناسی الهام گرفت!

باید از حس وظیفه شناسی اجتماع الهام گرفت و نای، ترقی و تکامل خود را بر پایه های بهتری استوار کرد .

باید نطفه های اصلاح ناپذیر را با اراده و تصمیم خشنی منهدم کرد .

طبیعت بآن میزانی که به تکامل نسل - پشتیبان جنس بشر - علاقه دارد، ببقا و حفظ وجود علاوه ندارد . در زندگی نیز موضوع چنین است . هیچ جای آن نیست که از راه

بمرد من

تصنع جوانب رشت کنونی را - اصلاح کرد چه اصلاح در عمل محال است . اما باید راههای پاکتروبتری برای تکامل و پیشرفت بشر در آینده پیدا کردو این کار را از ابتدای زندگی شروع کرد .

مفهوم از کوشش‌های اجتماعی

مفهوم از کوشش‌های اجتماعی باید هرگز آن باشد که سعادت خواب آوری فراهم آید .. بر عکس ، باید از این عوامل کشنده و نابود کننده زندگی اقتصادی و فرهنگی ما اجتناب کرد . این عوامل فرد را بانحطاط میکشاند و بادست کم میتواند فرد را بانحطاط بکشاند .

چه بسا ...

چه بسا توانگران ما از زبان ولگرد بینوائی شنیده اند که آلمانی بودن یا نبودن برای اویکسان است . هر کس باید براین فقدان غرور ملی تأسف بخورد و بشدت پرده از روی این گونه احساسات بردارد . اما چه بسیار اشخاصی که در این معنی متغير مانده اند

آدولف هیتلر

که چرا خودشان احساسات بهتری دارند؟
ترس فرد از توده

من شدت وحشتی را که فرد از توده دارد، در یافتم.

اینجانیز موضوع روانشناسی در میان است!

در تعمیر گاههای کشتیها، در کارخانه‌ها، در محافل
ومجالس و در میتینگها ترور و وحشت پیوسته پیروزی خواهد
داشت و این پیروزی تالحظه‌ای که ترور و وحشت دیگری
با آن عظمت راه را مسدود نکرده باشد پایدار خواهد بود.

بورژوازی و کارگران

بورژوازی بزشترين و خامترین وسیله‌اي بارها در
مقابل مشروعترین و انساني ترين در خواسته‌اي کارگران
مقاومت کرده است اما از اينکار خود نتوانسته است
استفاده‌اي بكند و نتوانسته است اميد استفاده‌اي داشته باشد
و کارگر شريف باین ترتیب خود بخود از سازمان کارگري
پطراف سياست سوق داده شده است
به هر حال ...

به هر حال ادعای اينکه نهضت کارگري، فطره، مخرب

نبرد من

افکار وطن پرستانه ووطن است ، احمقانه ودروغ است و حقیقت عکس این ادعا است . مقدار سازمان کارگری از کوشش و تلاش خود این است که سطح زندگی اجتماعی طبقه‌ای را که یکی از ارکان ملت است . بالا برد و باید دانست که این کوشش و تلاش گذشته از آنکه مخالف وطن و مملکت نیست بهترین «تلاش ملی» است . سازمان کارگری که در راه ایجاد عوامل و اوضاع بهتری کوشش می‌کند خدمتی انجام میدهد که باید آنرا شایسته و خادم وطن شمرد و باید متوجه بود که اگر این عوامل و اوضاع بوجود نیاید ، نمیتوان بفکر تعلیم و تربیت همه ملت افتاد . از این گذشته سازمان کارگری در عین حال که بعلل مادی و معنوی فقر و بد بختی ملت حمله می‌کند زخم‌های اجتماعی ملت را بپسورد می‌بخشد و ملت را بسوی سلامت رهبری می‌کند .

وبدين ترتیب زائد است که انسان از خود بپرسد که سازمان کارگری واجب است یا نه ...
تا روزی که کار فرمایان وظیفه اجتماعی خودشان را

آدولف هیتلر

نداشتند یا حق و عدالت را رعایت نکنند کار گران آنها - کار گرانی که باید جزء مکمل ملت ما شمرده شوند - حق و وظیفه خواهند داشت که از منافع اجتماعی در مقابل حرص و بیخبری یک نفر دفاع کند چه وفاداری و اطمینان توده را وقتی میتوان حفظ کرد که بقیع ملت و در راه حفظ جان ملت کار کرد.

اما...

اما در این باره باید بگوئیم که هر کس که خود را، بحقیقت پا در عالم حیال، مظلوم و قربانی ستمها می‌پندارد حق دارد که نتیجه‌های از این چیزها بدست آورد. نه... این کار یک حیله جنگی است که برای انحراف توجه بکار می‌رود. انهدام آن چیزی که جلوزنده‌گی اجتماعی را می‌گیرد یا بقیع ملت است و یا بضرر ملت... اگر بضرر ملت است که باید دست باسلحه برد و پیروزی را در سایه اسلحه بدست آورد... خلاصه یک کار گر متقدّه‌ر گز نیروی آن را ندارد که با قدرت کار فرمای بزرگی مبارزه کند. در واقع

آدولف هیتلر

موضوع این نیست که حق پیروز شود اگر این موضوع شناخته میشد ، علل مبارزه و خود مبارزه بمیان نمیآمد و حق وعدالت خود بخود واز راه قانون باین مبارزه پایان میداد و با بین باز بهتر مبارزه و کشمکش هز گز پدید نمیآمد. در اینصورت باید از همه نیرومندتر بود . وقتی که با مردم بخوبی و بحق رفتار نمیشود ، وقته که قوانین اجتماعی را رعایت نمیکنند ، لزوم مقاومت روشن می شود . و تاروژی که قوانین و قضات آماده آن نشده اند که بظلم و ستم پایان دهند ، زوریگانه حاکم کشمکشها و مبارزه ها خواهد بود اما روشن است که باید توده بی شمار کار گران بدوري یکدیگر گرد آیند و برای آنکه اميد پیروزی در مبارزه با آنکسی که خود را بازيگر میدانند اذادست نرود ، باید فرد معینی را نماینده خودشان گرداند.

چیزی که بیشتر از همه

چیزی که بیشتر از همه اعصاب مرا تحریک میکرد ، احترام نفرت آوری بود که روزنامه های بزرگ نسبت به

نبرد هن

«فرانسه» می نمودند . وقتی که انسان سرود های بیمزۀ این روزنامهها را در مدح «ملت بزرگ متمدن» می خواند ، از آلماتی بودن خود شرمنده می شد . این تحسین رشت که در باره ملت فرانسه بکار می رفت چندین بار مرا واداشت که یکی از این «روزنامه های جهانی» را کنار بگذارم . من اغلب بسوی روزنامه «فولکسپات» که بقطع کوچکتری چاپ میشد اما بنحو بهتر و مناسب تری در باره این گونه موضوع بحث می کرد ، روی می آوردم .

سرنوشت کار خود را گرد

در آن روز گاری که من سخت مشغول مطالعه دکترین هارکس بودم و عمل ملت یهود را بی طرفانه بررسی می کردم ، سرنوشت خودش بمن جواب داد . مرام یهودی مارکسیسم اصل اریستو کراسی را که زائیده طبیعت است طرد می کند و سلطه عدد را جانشین امتیاز حاودانی زور و قدرت می گردند . مرام یهودی کمونیسم ارزش فردی بشر ا انکار می کند ، عظمت جوهر نژادی و ارزش نژاد را رد

آدولف هیتلر

میکند و بشر را از اساس زندگانی و تمدن خود محروم می‌دارد . وقتی که مارکسیسم بعنوان اساس زندگی جهانی شناخته شود آن وقت پایان هر گونه نظم بشری فراخواهد رسید و چون نتیجه چنین قانونی آشتفتگی و هرج و مرج در این دنیائی است که ما از پشت صحنۀ آن خبری نداریم، این قانون نشانه آن خواهد بود که سکنۀ دنیای ما از میان رفت .

بررسشی که توده از خود میکند!

وقتی که توده خود را با دشمنان بسیاری مواجه دید از خود می‌پرسد از کجا ممکن است که دیگران هم‌اشتباه بکنند و نهضت ما صحیح و محقق باشد؟

و در این هنگام است که نیروهای توده از کار می‌افتد ... و این است که باید پیوسته رقبای بسیار و گوناگونی را بیکجا گرد آورد تا توده - یاوران ما - خیال کند که مبارزه بر ضد یک تفتر صورت می‌گیرد. این موضوع ایمان و اطمینان توده را بحق خود افزایش می‌دهد و خشم و غصب اورا بر ضد

آدولف هیتلر

کسانی که بحقوق او حمله می‌کنند، بیشتر می‌گرداند.

تکثیر نقوس مایه غفلت ملت است

کسانی که می‌خواهند از راه تجدیدتوالد و تناسل و

تکثیر نقوس اسباب زندگی ملت آلمان را فراهم بیاورند.
آینده ملت آلمان را از میان میبرند.

دنیا دنیای مبارزه است

عالی بشری در سایه مبارزه‌ای جاودانی عظمت یافته است. صلح پایدار عالم بشری را بفنا خواهد کشاند.

برای ما آلمانها این دو کلمه «استعمار کشور» بسیار شوم است و این فکر را در ما تقویت می‌کند که میتوانیم از راه کار کردن در میان غفلت و سستی شیرینی امرار معاش کنیم . . . وقتی که این تئوری به مغز ما راه بیابد، همانندم کوشش‌های مادر راه وصول به مقامی که شایسته ما است، پایان خواهد یافت. اگر فرد متوسط آلمانی اعتقاد یابد که میتواند زندگی و آینده خود را از این راه فراهم بیاورد،

نمرد هن

دیگر در مقام دفاع فعال و مفید برخواهد آمد و از حوائج
بزرگ و مایه حیات آلمان غافل خواهد ماند و هرگونه
سیاست خارجی حقیقت سودمند بخاک سپرده خواهد شد
و بخصوص آینده آلمان همراه این سیاست نابود خواهد
گشت.

واز اینروزائیده تصادف نیست که قوم یهود همیشه
میخواهد این افکار شوم را در مغز ملت جایگزین کند ...
آری، قوم یهود از این مسئله مطلع است و مردم را آنقدر
میشناسد که میداند آنها قربانیان سپاسگزار و نمک شناس
خیالبرستانند ... خیالبرستانی که به مردم چیزها تلقین
میکنند و میگویند که دوره دیگری پیش آمده و وقت آن
فرارسیده است که کوچکترین ضربه ای بطبعیت میتواند
مبازه سخت در راه حیات را بیهوده گرداند و آنها را خداوند.
گار کردار ضم سازد.

وبیشتر از این نمیتوان در این باره پافشاری کرد که
استعمار خاک خود آلمان باید برای احتیاب از انحرافها
و تناقضهای اجتماعی و پیش از همه برای حفظ زمین از

آدولف هیتلر

سوداگری بکار رود، و اما این موضوع هر گز نمیتواند آینده ملت را بدون تسبیح اراضی تازه روشن گرداند.

اگر ما بطريق دیگری رفتار کنیم، در مدت کمی خاک خودمان را از دست خواهیم داد و تاب و توان از کفها خواهد رفت.

همه کس باید در راه حیات مبارزه کند

و در این هنگام استکه هر کسی وظیفه و حق دارد در راه زندگی خود مبارزه کند (چیزی که از راه ملایمت بدبست نیامده است، باید پذور مشت بدبست باید). اگر نیاکان ما تصمیم‌های خودشان را باین افکار احمقانهٔ صلحجوئی کنونی وابسته می‌دانستند، ما حالا ثلث این خاک را هم نداشتیم و ملت آلمان دیگر از آیندهٔ خود در اروپانگران نبود. نه، اینکار را ایندۀ روش سراپا تصمیم و مبارزۀ آنان در راه زندگی است و مادوا یا بالتمرزی در مشرق آلمان واز این گذشته این قوه‌ای را که عظمت خاک کشور ما و ملت ما، عظمتی که در سایه آن تا کنون زنده‌مانده‌ایم

نبرد من

رائیده‌ان است ، مديون روش آنها هستيم.

چند کلمه در باره مستعمرات

در نتیجه ، یگانه وسیله‌ای که آلمان برای پیش‌بردن نظر ارضی خود داشت ، این بود که زمین‌های تازه‌ای در خود اروپا بدست بیاورد و تا روزی که کلنی‌ها برای سکونت اروپائیان سازگار نشده است ، از مستعمره‌ها در این راه نمیتوان استفاده‌ای کرد... اما دیگر در قرن نوزدهم ممکن نبود از راه مسالمت چنان سرزمه‌نایی را مستعمره کرد و حتی ممکن نبود که چنان سیاست مستعمراتی را بی‌جنگ و خون ریزی دنبال کردو باز این گذشته شروع این جنگ تسخیر برای تسخیر اراضی اروپا بهتر از تسخیر اراضی خارج اروپا بود .

غربیزه حفظ جنس

غربیزه بقا و حفظ جنس ، نخستین انگیزه تشکیل اجتماعات بشری است و از این لحاظ کشور یک سازمان تزادی است نه یک سازمان اقتصادی . این اختلاف بزرگ چیزی است که مخصوصاً

آدولف هیتلر

برای باصطلاح «سیاستمداران و رجال» دنیا کنو نی غیر قابل فهم است و از این لحاظ است که این اشخاص در فکر آن هستند که کشور را بواسیل اقتصادی بوجود بیاورند و حال آن که در حقیقت کشور پیوسته نتیجه فعل و انفعال صفاتی است که باید در شمار غریزه بقا و حفظ جنس و تزاد شمرده شود و این صفات همیشه عبارت از فضایل قهرمانی است نه خود خواهی سوداگرانه ... چه حفظ وجود یک جنس این معنی را در بردارد که خود را میتوان فدا کرد و این است معنی سخن شاعر که گفته است :

زندگی را رها مکنید

در این صورت کامیابی نخواهد داشت
، شیللر ،

فدا کردن وجود فرد در راه بقا و حفظ نسل لازم و واجب است . با این ترتیب ، شرط مهم تشکیل و حفظ دولت آن است که یک حس همکاری بر اساس تشابه اخلاق و تزاد بوجود آید و همه کس مصمم باشد که بهر وسیله از این حس دفاع کند .

نمرد هن

چنان بنتظر میرسید که نوسان های حوادث تاریخی
آرام گرفته است و آینده بر قابت مسالمت آمیز ملت‌ها یعنی به
انتفاع متقابل و طرد همدگونه روش دفاع از نفس واعمال
زور تعلق دارد.

چند کلمه دیگر

بدترین و کشنده ترین سلاحها، انسانی ترین سلاحها
شده بود چه این سلاحها شرط پیروزی سریعتری بود و
ملت را لایق آزادی نشان میداد.

مثالا...

مثالا، مقصود از پروپاگاند تعیین میزان حق احزاب
مختلفه نیست. بلکه منحصر آن نشان دادن حق حزبی است که
انسان نماینده آن است. همچنین مقصود از پروپاگاند این
نیست که انسان در صورت مفید بودن حقیقت برای دیگران
در عالم خارج مفهومی برای آن پیدا کند و آنرا بعنوان
نمونه درستی مسلک بتوده‌ها عرضه دارد بلکه مقصود از
تبليغات جستجوی حقیقی است که برای خود آن مفید است.

آدولف هیتلر

آری ! مگر این حواریون صلح و مسالمت جهانی اعلام نکرده‌اند که بجز میلیتاریسم چیزی از میان نرفته است و ملت آلمانی می‌تواند زیباترین رستاخیز هاراجشن بگیرد ؟

درباره مذهب

قدر مسلم ایستکه باید گناه وضع خراب مذهب را بگردن اشخاصی گذاشت که مذهب را پر اثر ضمائم و لواحق زود گذری سنگین کرده‌اند و باین ترتیب کشمکش کاملاً بیهوده‌ای در میان مذهب و علم که چیز صحیحی خوانده می‌شود پدید آورده‌اند . اینجا پس از نبرد مختصراً باید اعتراف کرد که پیروزی همیشه با علم خواهد بود و حال آنکه مذهب در نظر اشخاصی که معرفشان چندان عمیق و پایه‌ای ندارد، زیانهای سنگینی خواهد دید .

و درباره انترناسیونالیسم

و کار عده‌ای از هموطنان ما که خودشان را بدامن انترناسیونالیسم انداخته‌اند ، با این موضوع تفاوت دارد . نه تنها رفتار خشن و تقریباً بدوي این اشخاص آنها را بیشتر

بصرف تجاوز و تعدی میزد بلکه رهبران یهودی این اشخاص در خشنوت و جور کار دیگری دارند. آنها از هر گونه اقدامی که آلمان در راه احیا خود بکند، جلوگیری خواهند کرد. چنانکه پیش از این کمتر از شش آلمان بدست همین اشخاص شکست و مخصوصاً در سایهٔ کثیرت عده نه تنها در این کشور پارلمانی از اعمال هر گونه سیاست خارجی ملی جلوگیری خواهند کرد، بلکه مانع از این خواهند شد که قدرت حقیقی آلمان بخوبی معلوم بشود و فایده ایکه از اتحاد آلمان ممکن است بدست آید، در نظر گرفته شود. نقطهٔ ضعفی که وجود پانزده میلیون مارکسیست، دموکرات صلحجوی و هوا خواه قدرت مرکزی پدیده می‌آورد نه تنها در نظر ماروشن است بلکه در نظر بیگانه‌ای نیز که با ماماذا کره می‌کند معلوم است و این بیگانه بخوبی از این گلوله‌ایکه جلو دست و پرا گرفته است، آگاهی دارد. آری هیچکس با کشوری که قسمت فعاله ملت آن، حداقل در مقابل هر گونه سیاست خارجی روشن و شجاعانه، مقاومت منقی می‌کند، پیمان اتحاد نمی‌بندد و چون تا روزیکه توده بزرگ ملت ما

آدولف هیتلر

در فکر غرور ملی و در فکر ملیت خود نباشد، آلمان آینده ای نخواهد داشت؛ بزرگترین وظیفه نهضت ما تسخیر این توده است و جدو جهد نهضت ما نباید تنها متوقف براین باشد که حوائج کنونی از میان برود، بلکه باید در نظر بگیرد که این کارها چه نتایجی برای آینده خواهد داشت. باین ترتیب، از سال ۱۹۱۹ ماباین نکته‌پی برداش که نهضت نو باید پیش از هر چیز توده‌ها را ملی و هو اخواه غرور ملی گرداند.

و چند کلمه دیگر ...

امتیازاتی که از نظر اقتصادی بکار گران اعطاء می‌شود و خواهد شد، اگر طبقات بزرگ‌ملترا در اجتماعی که آنان در شمار آند، وارد گرداند، نباید این امتیازات را با فایده‌ای که مجموع ملت از این میان می‌برد مقایسه کرد اتحادیه‌های کارگری ...

و این اتحادیه‌های کارگری - اگر از نظر سیاسی بسوی جبهه ملی و توده‌ای رهبری شوند می‌لیو نهایا کارگر

نبرد من

را باعضاً بر جسته و گرایش‌های اجتماع ملی تبدیل خواهند کرد و این موضوع در نیزدهای جداگانه‌ای که ممکن است در زمینه اقتصادی روی بددهد تأثیری نخواهد داشت.

نهضتی که می‌خواهد کارگر آلمانی را بوضع افتخار آمیزو شایسته‌ای با آغوش ملت خود بیفکند و اورا از خیال انتر ناسیونالیستی بیرون کشد، باید در ابتداء با منتهای قدرت پیاره‌ای از نظرات و عقایدی که در مخالف کار فرما یان حکم‌فرمائی دارد حمله کند؛ و باید دانست که کارگر وقتی که وارد اجتماع توده ملت شود، از نظر اقتصادی وسائل دفاع خود را در مقابل کار فرما از دست خواهد داد و باز باید متوجه بود که کوچکترین اقدامات برای دفاع از منافع اقتصادی وحیاتی بهترین کارگران، حمله‌ای است که بر ضد اجتماع انجام می‌گیرد.

و نهضت ما ...

از اینرو نهضت‌های یک نهضت پارلمانی است و اگر این نهضت در فکر پارلمان باشد، باید برای آن دست بکار بزند که

آدولف هیتلر

این دستگاه سیاسی کدیکی از بار ۷ ترین علائم انحطاط بشریت در آن دیده میشود از میان برود ... اگر سرخهایچ توجیه با نجمن‌های پر گوی بورژوازی نمیکردند (سرخها از اخلاق بسیار ساده آنها بیشتر از خودشان آگاه بودند) در مقابل تصمیم داشتند که با همه وسائل از نهضتی که در نظرشان خطرناک بود، جلو گیری کنند . بهر حال (چیزی که در همه روز گاران بهترین و مؤثر ترین وجہی کار را از پیش برده است و حشمت و خشونت‌زور است)

در نهضت‌ها ...

در محیط کوچک نهضت آنروز ، همه کس از چنین نبردی وحشت داشت و از بیم آنکه مباداشکستی پیش آید ، هیچکس در مقابل مردم آفتایی نمی‌شد. آنروز ها همه کس نتایج نحسین انجمن بزرگ‌کما را که بهیچ منتهی شده بود و پایان نهضت ما را که شاید تا ابد از میان رفته بود ، خوب حدس میزد . من باد کترین و عقاید خود در آن ایام وضع بسیار باریکی داشتم مقصود و عقیده من این بود که

نبرد من

باید از نبرد دوزی جست بلکه باید پیوسته در خستگی نبرد بود... برای حصول این منظور باید دست بتجهیز و اقدامی زد که در مقابل زور و سیله حفظ و حراس است شمرده میشود. ترور و خشونت را با نیروی تخیل نمیتوان در هم شکست، بلکه باید ترور را با ترور و خشونت جواب داد... پیروزی تحسین انجمن ما از این لحاظ عقیده مرا تایید میکرد و باین ترتیب جرأتی در دوستان من پیداشد و جلسه دوم کدتا اندازه ای حائز عظمت بود، تشکیل یافت.

ایمان ... ایمان

از طرف دیگر، در سراسر زمستان ۱۹۲۰-۱۹۱۹ کار من این بود که پیوسته مبارزه کنم و اطمینان و اعتماد دوستان را بنهضتی که در شرف تکوین بود و بتائیر پیروز مندانه زور و خشونت بیشتر گردانم و کاری کنم که این اعتماد و اطمینان بتعصب ایمان ماندی که کوهها را از جای بر میکند تبدیل شود مشکل بود...

در آن ایام مشکل بود که من نظر مردم را باین نکته

آدولف هیتلر

جلب کنم که هر تبصتی تازه‌روزیکه افکار خود را پیش نبرده و بمقصود خود ترسیده است باید حزب خوانده شود گو اینکه این نهضت با سماحت و پاافشاری نام دیگری نباشد بخود داده باشد اگر مردی بخواهد فکر زیب آمیزی را جامعه عمل پیوشاند و این فکر را که برای مردم عصر خود مفید میداند به مرحله تحقیق برساند باید پیش از هر کاری هوا خواهانی پیدا کند که برای پشتیبانی از نقشه و مقاصد او دست بعمل بزنند و اگر مقصود این شخص آن است که حزب مقندر حزبی را که زمام امور در دست آن است از میان بسیاری از تلاف قوی پایان دهد ، باید همه اشخاصی را که باین عقیده پیوسته‌اند و از همان عقاید و مقاصد پیروی و دفاع میکنند تاروژی که شاهد مقصود بدست نیامده است ، از افراد یک حزب دانست .

زیرا که ...

زیرا که ، اگر هر فردی بدنبال عقیده خود برود و بخواهد که اراده خود را جامعه عمل پیوشاند ، در چنین مواردی

نبرد من

همکاری و تعاون وجود نخواهد داشت.

همچنین مشاهده اشخاص بیشماری که امروز اصطلاح «طرفدار فلسفه نژادی» را زینت کالا خودشان کرده‌اند و مفهوم نادرستی برای این فلسفه تراشیده‌اند، تنگ آور است.

یکی از پرسور‌های معروف «باویر» که مبارز سرشناس و روشنفکر بر جسته‌ای است و مبارزه‌های معنوی چندی با برلن کرده، مفهوم «فلسفه نژادی» را با مفهوم «سلطنت» نزدیک ساخته است... اما این شخص دانشمند تنها ذکر این موضوع را فراموش کرده است که سلطنت‌های گذشته آلمان چه وجه تشابهی با مفهوم جدید «راسیسم» دارند.

هواخواهان نهضت ماجه‌کسانی باید باشند؟

کسی که در اینجا نمی‌تواند کاری کند که دشمنانش کینه اورا بدل گیرند، دوست‌خوبی برای من شمرده نمی‌شود و این است که دوستی این اشخاص برای نهضت جوان‌ماارزشی نداشت و از این گذشته زیان آور نیز بود.

آدولف هیتلر

جدا شدن خیالپرستان از ما...

نخستین نام گذاری ما، همه خیال‌افان عبقدیم یعنی آن اشخاص خیالپرستی را که برای «افکاربرآور» فرمول درست می‌کردند، از ما دور کرد. نام گذاری دوم گریبان ما را از چنگال دار و دسته شوالیه‌هائی که شمشیر اخلاقی و روحانی در دست دارند و از چنگال همه آن اشخاص بی‌سر و پیا و قابل ترحمی که روشنفکری خودشان را مثل سپری در مقابل بدن لرزانشان حایل می‌گردانند، نجات داد. حقیقت این است که این اشخاص ببیچوچه از اصول فلسفه مادلخوش نبودند.

باید در مقابل هر کسی که از راه زور بر ماحمله می‌کند با حربه زور از خود دفاع کرد.

این اشخاص گذشته از آنکه مارا بجرائم اعمال خشونت و زور ملامت می‌کردند، بجرائم عدم روحانیت و معنویت نیز مستحق ملامتمان میدانستند.

اگر شخصی مثل «دموستن» در هم‌جمیعی بر اثر زوزه کردن و مشت کوبیدن پنجاه نفر احمق ناگزیر بسکوت شود، این

نبرد هن

بیش آمد در بطنی باین شارلاتانها ندارد . بیرگی ادشی این اشخاص هر گز آنها را بچنین خطر و مبلکهای نخواهد داشت زیرا که این اشخاص در چنین معراج که پر جوش و خروشی کار نمیکنند بلکه کار خودشان را در سکوت دفتر کار انجام میدهند .

ومن امروز نیز ناگزیرم که نهضت جوان خودمان را از دامهای که این «کار گران خاموش» در راه آن می نهند بر حذر دارم . این اشخاص نه تنها مردمان جیونی هستند بلکه مردمان ناتوان و تن پروری هم هستند . هر کس که چیزی بداند و به خطری پی ببرد و با چشمها خود امکان مساعدت را احساس کند ، ناگزیر و موظف است که سکوت را بشکند و آشکارا پای بمبیان گذارد و بچاره درد بکوشد ... واگراین کار را نکند ، وظیفه خود را نمی شناسد و خود را بوضع غم انگیزی ضعیف نشان میدهد ، از روی جین و ترس و تن پروری وضعی و ناتوانی سرتسلیم فرود می آورد .

مبلغ و خطیبی که جرأت داشته باشد .

هر مبلغ و خطیبی که حرأت داشته باشد و سرمیز مهمنخانه

آدولف هیتلر

در میان حریقان قد علم کند و مردانه و آشکا را از عقیده خود به دفاع پردازد بیشتر از آن هزار نفری که کارشان دور وئی و دروغگوئی وخیانت است، ارزش دارد.

باید نبرد را آغاز کرد.

من خود نیز، بخوبی متوجه بودم که خطر ماراته دید میکند. اما با اینهمه متوجه بودم که باید نبرد را آغاز کرد و اگر امروز نمیتواندست باین کار زد، باید پس از چند ماه پای بمیدان گذاشت.

این امر در اختیار مابود که از همان روز اول نهضت خودمان را جاودانی و پایدار گردانیم و راه این کار آن بود که با اعتماد و اطمینان کور کورانه و مبارزه سختی از مقام و وضع خودمان دفاع کنیم. آتشی روشن شده بود و در شعله سوزان آن شمشیری ساخته میشد که باید روزی زیگفرید آلمان را آزاد کند و بملت آلمان حیات بخشد.

« در مقابل چشمان من ، ملت آلمان قد خود را علم میکرد و من در آن ایام الهه بیر حم انتقام را میدیدم که بر ضد پیمان دروغین ۹ نوامبر ۱۹۱۸ قیام

نبرد من

میکند.

باید توده ناچیز افکاری را که عاده، برای تنظیم برنامه یک حزب بکار می‌رود، بخاطر آورد و باید دید که رفته رفته حزب چگونه پاک و پاکیزه شد و مخصوصاً باید برای پی بردن بازش برنامه سازی، علل و انگیزه‌های وجود کمیسیون‌های بورژوازی برنامه را با ذره بین مطالعه کرد.

چیزی که تنظیم برنامه جدید وبا اصلاح برنامه‌سابق را ایجاد می‌کند، یک نکته است و آن نگرانی از نتایج انتخابات آینده است. وقتی که در مفزایین بازیگران سیاست پارلمانی، این حدس تولید شد که ملت می‌خواهد قیام کند و از زیر یو عکه احزاب بیرون برود، هماندم این بازیگران سیاست پارلمانی گردونه یو غ را بر نگه‌تازه‌ای در می‌آورند و در این هنگام ستاره شناسان احزاب و «اشخاص کار آزموده» و «کارشناسان» و «غلب‌نما یندگانی که از دوره سابق، از دوره شاگردی خودشان، چیز‌ها بیاد دارند، پای پیش می‌گذارند و در آن هنگام چنگ توسل بدأمن دستورهای

آدولف هیتلر

کهنه میرنندو کمیسیونی تشکیل می‌دهند و بسخان ملت گوش می‌کنند و مقالات روزنامه‌هارا می‌خوانند و مدت در ازی می‌کوشند که از مطالب و مقاصد توده واز امیدهای توده آگاه شوند و بدانند که از چه چیزها متنفر است و آنوقت با دقیقت تمام در باره حریث از اصناف و کارمندان و کارگران مطالعه‌می‌کنند و کوشش بکار می‌برند که از نهفته‌ترین امیال آنها مستحضر شوند... اما با اینهمه گنجینه علم و دانش این احراط کهنه، چیز قابل ترحمی بنظر می‌آید و کارگردانان را سخت متعجب می‌دارد و در این هنگام است که کمیسیون‌ها تشکیل می‌یابد و تجدید نظر در برنامه قدیم شروع می‌شود (واين آقایان وقتی که پيراهن سابق پاره شد، پيراهن تازه‌ای می‌پوشند)

واين اشخاص برنامه تازه‌ای درست می‌کنند و در اين برنامه بهر کس هرچه لایق بود، می‌دهند. زراعت و هقانان را تضمین می‌کنند، از حمایت محصولات صنعتگر سخن می‌گویند و برای مصرف کننده سخن از ارزانی و حمایت اجنبیان ببيان می‌آورند. به حقوق و مواجب معلمین اضافه می‌شود،

نبرد هن

مستمره کارمندان بپردازی باید دولت موظف می شود که بدرد
بیوه زنان و اطفال یتیم برسد ... تسهیلاتی در کار دادوستد
ایجاد کند و تعریفهار اتنزل بدهد و مالیاتها را بطور کلی و یا
حداقل تا اندازه ای از میان بردارد ، و اغلب اتفاق می افتد
که نام صنفی از قلم افتاده باشد و یا حاجت صنفی دیگر
بر آورده نشده باشد . در این صورت ، با عجله و شتاب ،
اسنادی بر اسناد قبلی اضافه می کنند و امیدوار می شوند که
دوباره ارتش خرد بورژوازی متوسط و همسران آنها را آرام
وراضی ساخته اند و وقتی که کار چنان گشت و سنگرهای ساخته
شد ، میتوان باطمینان خدا و باطمینان حماقت شکست ناپذیر
انتخاب کننده مبارزه در راه «رفورم» دولت را «قول خودشان»
آغاز کرد .

کمیسیون برنامه منحل می شود .

کمیسیون برنامه منحل می شود و مبارزه در رامشکل
جدید اوضاع و احوال صورت مبارزه در راه نان روزانه را
بنخود میگیرد : یعنی برای نماینده مجلسی شکل کمک خرج
پارلمانی را پیدا میکند .

آدولف هیتلر

مارکسیسم دشمن غرور و روح ملی.

مارکسیسم، این دشمن روح و غرور ملی تاروzi که توجه و نظر لطف ملت را پسوی خود جلب نکرده است، دوش بدوش دموکراسی پیش خواهد رفت و بشکل غیر مستقیم از مقاصد مخرب خود پیروی خواهد کرد. اما اگر کمونیسم امروز، باین نتیجه وعیده بر سد که در دیگر جادو گران دموکراسی پارلمانی ما ممکن است ناگهان اکثریتی پیدا کند آید که سخت بمارکسیسم حمله کند، در این صورت شعبدہ بازی پارلمان بزودی پایان خواهد یافت. در آن صورت علمدار انترناسیونال سرخ بجای آنکه چنگ توسل بدامن روح دموکراسی بزند، با بیان آتشین از توده های رنجبر یاری خواهد خواست و نبرد، بیکباره، از جلسه های گندیده و سست پارلمان بکارخانه ها و کوچه ها منتقل خواهد شد.

چنگ بر سر کرسیهای پارلمان

در تمام احزاب بورژوازی، یگانه مقصود از مبارزه سیاسی این است که چند کرسی در پارلمان بدست بیاید و این مبارزه چیزی است که اصول آن، در موقع حاجت،

نبرد من

مثل کیسه‌شن دورانداخته می‌شود و بر نامه هم مثل قدرتشان تغییر می‌کند. این احزاب فاقد آن نیروی مقناتیسی عظیمی هستند که در سایه افکار بزرگ در توده‌ها نفوذ می‌کنند، فاقد آن نیروی اطمینان و اعتمادی هستند که ایمان باصول و تصمیم تعصب آمیز به مبارزه در راه پیروزی این اصول و بانسان می‌بخشد... اما در آن لحظه‌ای که یکی از احزاب مجهز باسلحه یک عقیده فلسفی (اگرچه این عقیده هزار بار حنایت‌کارانه باشد) بر نظمی که در میان است، حمله کرد، حرب دیگر اگر مسلک سیاسی جدید را قبول نکند و فریاد جنگی و حمله‌شجاعانه و سختی را جانشین حرفاًی سست دفاعی نگردداند باید ناگزیر مقاومت کند.

آری ...

آری، چنان‌که آزادی را نمیتوان با هوش آرزو بست آورده عقیده وایده آل نظری و نتایج منطقی آن را نیز فقط زائیده احساسات ساده یا اراده باطنی اشخاصی نمیتوان شمرد ... حصول مقصود وقتی صورت می‌گیرد که آرزوی استقلال صورت نبرد و نیروی نظامی بخود

آدولف هیتلر

بگیرد و هوس آتشین ملت به حقیقت عالی و زیبائی
مبدل شود.

عقیده فلسفی که بیهوده خواهان سعادت بشریت
است تا روزی که نهضت فعال و پر جوش و حرروشی
پدید نیاورد در زندگانی یک ملت همچگونه ارزش
عملی نخواهد داشت . . . و این نهضت تا روزی که در
سایه کار و گوشش و سیله پیروزی افکار خود را فراهم
نیاورد و اصول خود را اساس قوانین اجتماعی نماید،
بجای خود حزب ساده‌ای خواهد بود.

هر بر نامه سیاسی را باید از روی مفاهیم کلی تنظیم
کرد و هر عقیده سیاسی را باید بر اساس یک سیستم فلسفی
استوار ساخت و عقیده سیاسی بایدمنتظر و مقصود محالی برای
خود بتر اشد و منحصر آ توجه با فکار داشته باشد . . . بلکه
عقیده سیاسی باید متوجه وسایل و طرق مبارزه‌ای باشد که میتوار
در راه پیروزی از آن استفاده کرد . هر عقیده نظری که از
حیث تئوری درست و صحیح است باید با علم عملی مردم
سیاسی همراه باشد .

باين ترتیب

باين ترتیب ، یک ایده آل جادوانی برای آنکه ستار

فرد هن

رامه‌نمای بشریت باشد متاسفانه باید ضعف بشریت را قبول کند
تامبادا بهنگام حرکت، بعلت نقص بشر دستخوش طوفان فنا
گردد.

ضرورت و احتیاج دلیل عمل است

از نظر جهانی، ضرورت و احتیاج دلیل عمل است و
پیروزی و غلبه دلیل حق فرد.

در باره برابری نژادها

قبول برابری نژادها مستلزم این است که در باره
ملتها و افراد بیک چشم داوری شود. مارکسیسم بین‌المللی
که بتوسط کارل مارکس یهودی بیان آمده است، فلسفه‌ای
است که بمسلک سیاسی مشخصی مبدل شده است. و اگر
مارکسیسم، پیش‌آید، باین ترتیب مغزها را مسموم نمی‌کرد
محال بود که چنین پیروزی سیاسی خارق العاده‌ای پیدا کند.
آری کارل مارکس در منجلاب دنیای فاسد یگانه کسی است
که بادقت پیغمبرانه ای مواد سمی را شناخته است ۰۰۰
آری کارل مارکس باین مواد دست یافت و مثل یکی
از پیروان جادوی سیاه این داروهار ابرای محو استقلال

آدولف هیتلر

ملل آزاد این دنیا بکار برد ۰۰۰ وانگهی همه‌این کارها را بقوع نژاد خود انجام داد.

فلسفه نژادی چه می‌گوید؟

بر عکس ، فلسفه «نژادی» برای نژادهای گوناگون اوایل خلقت ارزشی قائل است و اصولاً فلسفه نژادی مقصود از وجود دولت را حمایت از وجود نژادهای بشری میداند.

فلسفه نژادی به برای بری ملتها ایمان ندارد اما بر - عکس باختلاف وارزش جدا گانه نژادها معتقد است و این موضوع ، موافق اراده‌ای که بر دنیا حکومت می‌کند، فلسفه نژادی را و می دارد که پیروزی بهترین و نیرومندترین نژاد را تسهیل کند و خواهان اطاعت و متابعت نژادهای بد و ضعیف باشد .. فلسفه نژادی ، باین ترتیب، باصل اریستو - کراسی خلقت و طبیعت احترام می‌گذارد و بارزش این قانون در همه موجودات قائل است.

آری ، در دنیای دور گهای که از طرف نسل سیاه پوستان اشغال شده است ، مفاهیم زیبائی و نجابت و همه

نبرد هن

امیدها با آینده‌ایده‌آل بشریت ما برای همیشه‌از میان خواهد رفت.

ماهمه احساس میکنیم

ما همه احساس میکنیم که در آینده دوری مردم با مسائلی مواجه خواهند شد که برای حل همه آنها باید امروز «سلت برتری» دعوت شود که از میان بزرگ‌ترین و بلندپایه‌ترین نژادها برخاسته است و همه وسایل و منابع سراسر دنیا را در دست دارد.

در واقع

در واقع، همه کس از تصریح‌این نکته خود داری میکرد که بورژوازی کنونی از یافتن مفهوم صحیحی برای کلمه «دولت» کلمه‌ای که معنی صحیحی نداشته است و نمی‌تواند داشته باشد، عاجز است. و اغلب اوقات اشخاصی که کرسی‌های تعلیمات عالیه‌ما را ضبط کرده‌اند بعنوان اساتید حقوق عمومی سخن می‌گویند و حال آنکه همین اشخاص باید توضیحاتی بدeneند که علت وجود تقریباً خوب حکومتها را روشن گرداند وجود حکومتها را که بانها

آدولف هیتلر

نان میدهد ، توجیه کند . راجع به وجود و فلسفه وجود هر دولتی که از طریق نامشروع پدید آمده باشد ، حر فهائی زده می شود و این حر فهایم بهمان اندازه تاریک و تصنیعی وغیر قابل فهم است . مثلاً تا چندی پیش یک استاد دانشگاه امپراطوری یا پادشاهی در کشوری که سازمان سیاسی آن رشت ترین غول قرن بیستم بود ، در باره مفهوم و مقاصد دولت ، چه می توانست بگوید ؟ اما امروز ، در عصر ما ، یک استاد حقوق عمومی پیشتر از آنکه حقیقت را بگوید ، مجبور است در راه مقصود مشخصی خدمت کند و این خود وظیفه بس مشکلی است و مقصودی که استاد باید داشته باشد ، این است که هر چه بادایاد از وجود دستگاه غول آسائی دفاع کند که امروز دولت نام دارد ، و باید این نکته موجب تعجب شود که ما در ضمن این بحث کوشش می کنیم که دچار مشتبه اصول اخلاقی و اخلاق پرستی و درس اخلاق و ارزشها و وظیفه ها و مقاصد خیالی نشویم .

در میان این اشخاص

در میان این اشخاص ، کسانی پیدا می شوند که

نبرد من

پرستند گان اصل سلطنت موروثی هستند. بعقیده آنها اراده اشخاص، هیچگونه سهمی در کارهای دارد. در نظر این اشخاص چون دولت وجود دارد، باید آنرا تعرض ناپذیر و مقدس شمرد. آنها برای آنکه این عقیده مغزهای تباها از هر گزندی مصون بماند، مردم را در مقابل چیزی که قدرت دولت نام دارد، بتحسین و ستایش و بندگی دعوت می‌کنند. در مغز این اشخاص «وسیله» بزودی به مقصود و هدف مبدل می‌شود. دولت برای خدمت بمردم بوجود آمده است اما بنظر آنها مردم برای پرستش قدرت دولت که کوچکترین کارمندش هر کاری داشته باشد — ، در امور آن‌ش رکتدارد، بوجود آمده‌اند.

تحمیل زبان به مغلوبین

گاهی این موضوع (چنانکه بارها در تاریخ دیده شده است) پیش می‌آید که ملت فاتحی به قهر و اجبار زبان خود را بمحرومین تحمیل کند ... اما پس از هزار سال ، ملت جدیدی با این زبان تکلم می‌کند و غالbin در صف مغلوبین جای می‌گیرند.

آدولف هیتلر

وچون ملیت یا بعبارت اخیر نژاد مربوط به زبان نیست و مربوط بخون است، کسی حق ندارد که از «آلمانی کردن» حرف بزند مگر وقتیکه در سایه روشی بتوان خون ملت مغلوب را تغییر داد و این موضوع محال است و اگر انسان با این کار توفيق یابد نژادی از اختلاط خونها بوجود خواهد آمد که نژاد برتر را تنزل خواهد داد و نتیجه نهائی ادامه این کار آن خواهد شد که صفات عالیه ملت غالب، صفاتی که ملت غالب در سایه آن قدرت غلبه داشت، از میان برود. اختلاط با نژاد پست نیروهای تمدن را از میان خواهد برداشت اگر چه ملتی که محصول این اختلاط است هزاران بار بزبان نژاد برتر قدیم تکلم کند.

سیاست لهستان

سیاست لهستان که موجب اعتراض آنهمه آلمانی شده بود و مقصود آن آلمانی کردن «مشرق» بود، بدختانه پیوسته بر اساس این قیاس فاسد و سفسطه استوار بود و در آن کشور نیز امیداًین بود که عناصر لهستانی را در سایه تحمیل زبان

بمرد هن

آلمانی بایشان آلمانی کند و در آن کشور نیز لازم بود که نتیجه شومی بدست آید : ملتی از نژاد بیگانه که افکار بیگانه خود را بزبان آلمانی بیان کند و با آن خلقت پست خود بنجابت و مناعت ملت ما اهانت کند ، امید پیروزی ندازد .

اما چیزی که ۰۰۰

چیزی که در جریان تاریخ بخوبی صورت آلمانی پیدا کرد ، سرزهینی بود که بدست نیاکان شمشیر بکف ما مستخرشد و مستعمره و مسکن دهقانان آلمانی گشت اما خون بیگانه‌ای که در همان ایام در جسم ملت مارخنه کرد ، مایه آن شد که لطمہ‌ای بر خصائی نژادی مابخورد و خودپرستی خارج از حد که مخصوص آلمانهاست و بدینخانه گاهی دست بتحسین و تمجید آن میزند ، بمعان آید .

نکته اساسی

نکته اساسی این است که دولت را وسیله باید شمرد زه مقصود و هدف دو دلت شرط مقدم تشکیل تمدن انسانی گرانبهائی است اما اعمالت و سبب مستقیم ، منحصر ا وجود نژادی است که لایق و مستعد تمدن باشد .

آدولف هیتلر

ارزش نژاد

در این صورت دولت شرط مقدم وجود یا بیدار بشریت نیست بلکه نژاد است که صاحب قوای لازم است.

بدبحتایه اساس ملت‌ها نژاد هنچانسی نیست و اختلاط عوامل اولیه تا آن اندازه پیشرفت نکرده است که بتوان از نژاد جدیدی که زائیده این اختلاط باشد، سخن گفت. در واقع، فساد و آلودگیهایی که مخصوصاً بعد از جنگ سی‌ساله گریبان ملت را گرفت، خون‌ملت ما را فاسد کرد و گذشتند از آنکه خون‌ملت ما را فاسد کرد باید بگوییم که در روح ما نیز تأثیر کرد. هر زهای باز و بیمانع وطن‌ها، تماس با عوامل سیاسی غیر آلمانی در مناطق مرزی، نگذاشت که اختلاط کاملی در میان نژادها بعمل آید... و این است که از این زندگی نژاد تازه‌ای پدید نیامد و عوامل نژادی در کنار یکدیگر ماند و نتیجه این شد که در مواقع بحرانی، در موقعیت‌گله عادة بدورهم جمع می‌شود، ملت آلمان در حیات مختلفه پراکنده شود.

۱۴۰۰

چیزی که مایه خود خواهی و خود پرستی خارج از اندازه ماشده است، این است که عناصر و عوامل اساسی بزاد ما که هر کدام خصایل مخصوصه ای دارند در کنار یکدیگر زندگانی کرده اند و بد یکدیگر محلوظ نشده اند. این موضوع در زمان صلح دارای مزایایی است اما در همواقع بحرانی مایه آن شده است که جهانی برها سلطط یابد، اگر ملت آلمان، در جریان تاریخ خود وحدتی داشت که در گله ای دیده میشد، رایش آلمان امروز خداوند گار کره زمین بود.

۱۴۰۰
ما صلحی نمیخواهیم که

ما آن صلحی که در سایه شاخه های زیتون بدرست آمده است واشک های آسان هوا خواهان اشگریز و گربان مسالمت، آن را به بیجان می آورد، نمیخواهیم. ما صلحی میخواهیم که ضامن آن شمشیر فاتح ملت بهتر و برتری است که سراسر دنیا را بخدمت تمدن برتری در آورده است.

آدولف هیتلر

واز این لحاظ است که...

واز این لحاظ است که دولت، نخستین بار، یک مقصد داخلی عالی پیدا می‌کند. آری در مقابل شعار خنده‌آوری که نقش دولت را مراقبت از نظم و آرامش میدانست و این کار را برای آنکه اتباع دولت یکدیگر را فریب دهند، لازم می‌شمرد، وظیفه‌ای که عبارت از حفظ و دفاع جنس بهتر بشر است و خداوند تو انا زمین را بنور آن روشن کرده است، وظیفه بسیار عالی و خوبی بنظر می‌آید.

باید

رایش، بعنوان کشور، باید شامل همه آلمانها باشد و حفظ ذخایر گرانبهای این ملت را وظیفه خود بداند و از این گذشته با تأمل و دققت ملت را بوضع بهتری برسانند.

و باید متوجه این نکته شد

و باید متوجه این نکته شد که در میان یک ملت، وقتیکه عده‌ای از مردان پر انرژی و توانا برای تعقیب هدف واحدی متحد شدند و از چاه سر اپا سستی و تن پروری که

تبرد هن

توده‌ها در آن فرورفته‌اند، آزاد گشتند، خداوندان مجموع ملت می‌شوند. تاریخ دنیا پیوسته بحسبت عدد انجشت‌شماری درست شده است و آن وقتی بوده است که این عده انجشت شمار توده را بازور اراده و تصمیم و عزم تغییر شکل داده‌اند. و باین علت، چیزی که امروز وظیفه ما را در نظر بسیاری از مردم دشوار ترمی نماید، در واقع، شرط لازم پیروزی‌ها است و دلیل آن این است که پیدا کردن بهترین قهرمانان برای پیروزی در بردگاه کار مشکلی است. این توده بر گزینه ضامن پیروزی‌ها است.

اختلاط نژادی

هر اختلاط نژادی دیر یا زود و بوضع منحوسی مایه آن می‌شود که دور گههای زائیده از این اختلاط از میان بروند و تا روزی که این دور گههای در مقابل عامل برتر از میان نرفته‌اند (همان عامل برتری که در این اختلاط سهمی دارد و حدت خود را که زائیده‌پا کی خون است نگهداشته‌اشت)، این کار ادامه پیدا می‌کند. نژاد دور گهروزی از خطر نجات می‌یابد که اختلاط افراد نژاد عالی بال تمام صورت گرفته باشد.

ادولف هیتلر

اَسَان يَكْ حَقْ مَقْدِسْ دَارَد.

چه، اَسَان يَكْ حَقْ مَقْدِسْ دَارَد وَيُسْ وَايَنْ حَقْ دَرَعَنْ
حَالْ مَقْدِسْ تَرَينْ وَطَايِقْ وَعَبَارَتْ اَزْ ايَنْ اَسَان
سَجَتْ مَرَاقِبَتْ كَنْد وَخَوْنْ خَوْد رَا يَكْ نَكْهَدَارَد تَا اِنْكَه
حَفَظْ وَصِيَانَتْ بَهْتَر يَنْ مَظَهَرْ اَسَانِيتْ مَوْجَبْ حَصُولْ بَزَرْ گَشَّينْ
پَيْشَرْفَتْ اَيَنْ مَوْجَدَاتْ مَمْتَازْ گَرَدد.

پَسْ يَكْ دَولَتْ نَزَادِي ، پَيْش اَزْ هَرْ كَارْ ، بَايَدَازْ دَواجْ
رَا اَزْ آنْ پَسْتَي وَدَنَائِتَي كَه بَراَئَرْ قَلْبَسَازِي مَداَمْ نَزَادِي در
آنْ فَرَورْفَتْهَاسَتْ بَيْرَونْ آورَد وَصُورَتْ مَقْدِسِي باَزَدَوْاجْ بَدَهَد
وَمَوْجَدَاتِي خَدَائِي بَوْجَودْ آورَد نَهْ غَوْلَهَائِي كَه نَهْ آدمَشَانْ
مِيَتوَانْ خَواَند وَنهْ مِيمَونْ .

يَكْ دَولَتْ نَزَادِي

يَكْ دَولَتْ نَزَادِي كَه اَزْ ايَنْ حَقِيقَتْ آَگَاه باَشَد ،
وَظِيفَهْ خَوْد رَا درْ عَالَمْ تَعلِيمْ وَتَرَبِيَتْ هَنَحْصَرْ وَمَحْدُودْ باَيَنْ
نَمَى دَانَد كَه عَلَم رَا بَزَورْ درْ مَغَزَهَا فَرَوْ كَنْد. دَولَتْ نَزَادِي
پَايَنْد اَيَنْ خَواَهدَبُودْ كَعَدَرْ سَايَهْ تَرَبِيَتْ مَخْصُوصْ وَمَنَاسِبِي
لَدْ زَهَاءِي صَحِيحْ وَسَالِمْ بَوْجَودْ بَيَاَورَد... تَرَبِيَتْ قَوَاعِي معْنَوي

نمرد هن

باید در درجه‌هشتم باشد امادر آینه‌قسمت نیز مقصود هم تکامل و ایجاد سجاپا و بخصوص تقویت قدرت اراده و نیروی و استعداد تصمیم خواهد بود و در عین حال باید جوانان را با این موضوع آشنا کرد که بخوبی مسئولیت اعمال خودشان را بعده گیرند. نوبت تعلیم و تربیت (بمعنی مخصوص خود) بس از این چیزها خواهد رسید.

دلتازادی باید این اصل را مبدأ اعمال خود بدارد که هر که از نظر علمی چندان سرمایه ای ندارد اما بدن سالم و قلب پاک و مردانه‌ای دارد و عاشق اخذ تصمیم است و نیروی اراده دارد، بیشتر از یک موجود علیل برای اجتماع ملی سودمند و مفید است و قوای معنوی این موجود علیل هر چه باشد چیز مهمی نیست.

نماید بوگس را بیهوذه پنداشت.

- بخصوص باید یکی از ورزش‌هارا که عبارت از بوگس است و بنظر عده بیشماری که خودشان را هوای خواه فلسفه ترازدی هی پنداشته ورزش پیش پا افتاده و خشنی است، بیهوذه پنداشت، نمی‌توان باور کرد که تا چه حد افکار نادرست

آدولف هیتلر

در این باره در میان محاافل (تعلیم و تربیت دیده) رسوخ پیدا کرده است . هر گاه مردی جوان ، شمشیر بازی را باید بگیرد سپس وقت خود را صرف دوئل کند ، میگویند که این کار ، کار طبیعی و احترام آمیزی است اما بوکس ورزش زننده و خشنی است . برای چه ؟ در دنیا ورزشی وجود ندارد که مثل بوکس روح جنگجوئی را تقویت کند و تصمیم‌های ناگهانی و برق آسارا ایجاد کند و بدن را مثل یولاد محکم و چست و چالاک گرداند .

ملت آلمان

ملت آلمان که امروز ملتی شکست خورده است و در خالک دست و پامیر ندوی آنکه وسیله دفاع داشته باشد گرفتار لگد های بقیه دنیا است ، بتحقیق بآن نیروئی که از «تلقین بتنفس» سرچشم میگیرد و اعتماد بنفس در وجود انسان تولید میکند ، احتیاج دارد . اما این اعتماد بنفس باید از نخستین سالهای تعلیم و تربیت در وجود اطفال ماضید آید . هر گونه آموزش و پرورش و هر گونه سیستم فرهنگی باید این اصل را وجهه همت خود قرار دهد و این اعتماد و ایمان

نبرد من

را بوجود آورد که آنها بر ملتهای دیگر برتری دارند. قدرت و چستی جسمی، باید آنها را بشکست ناپذیری ملت آلمان، ملت خودشان معتقد و مؤمن گرداند.

یک دوره تاریخ جهان
باید نوشته شود.

بعالوه، وظیفه دولت نژادی آن است که این نکته را در نظر بگیرد و بر آن باشد که یک دوره تاریخ جهان نوشته شود و در این تاریخ مسئله نژادی در درجه اول اهمیت باشد.

از روز یکه انقلاب پای در آلمان گذاشتند و بدنبال این گذاشته است.

از روز یکه انقلاب پای در آلمان گذاشتند و بدنبال این امر چراغ وطن پرستی آمیخته بسلطنت خواهی خود بخود خاموش شده است، مقصود از تدریس تاریخ این است که اطلاعات ساده‌ای فرا گرفته شود. این کشور نیازی باشیاق و حل وطن پرستی ندارد و چیزی را که در آرزوی آنست هر گز بدست نخواهد آورد. دلیل این امر روش است. وقتی

آدولف هیتلر

که وطن برستی آمیخته بسلطنت خواهی نمی‌تواند در دوره‌ای که اصل ملیت غلبه دارد سیاست را مقاومت تا لحظه آخر وادارد و حنفی تیروگی را بسرباز بدهد . اشتباق جمهوریخواهی در این میان از آن ناتوان است ، شکی باید داشت که شعار «در راه جمهوری» نمیتوانست ملت آلمان را چهار سال و نیم در میدان جنگ نگهدار و حتی آنها که این سراب شکر ق را اختراع کردند ، کمتر از دیگران در میدان جنگ پایداری نمودند.

در واقع

در واقع ، برای آن ، این جمهوری را آسوده می‌دانشند که همیشه برای پرداخت همه خراج‌ها و باجهای اثیکه برآن تجمیل خواهند کرد و برای امضاء همه پیمانهای چشم پوشی و قطع علاقه از اراضی و سرزمین‌هایی که از او خواهند خواست آماده بوده است . این جمهوری نظرهای بقیه دنیا را بسوی خود برگردانیده است و سراسر دنیا با نظر لطفی بسوی آن نگاه می‌کنند برای آنکه هر موجود ضعیفی (بنظر آنانکه از این موجود ضعیف استفاده می‌کنند) برش خص ساختگیر و مقاوم است .

نیزه د من

و مسلم است که این اطمینان علاقه از طرف دشمنان
ما باشند شکل حکومت، بهترین سندی است که این جمهوری را
مطلاعاً «حکومتی» کند

جمهوری آلمان را برای چه
دوست هیدارند؟

جمهوری آلمان را برای آن دوست میدارند و برای
آن به جمهوری آلمان حق حیات میدهند که تمی توان متفق
بهمتری برای بزرده ساختن ملت ما پیدا کرد؛ این یگانه
دلیل آن است که این سازمان مجلل باید هنوز وجود داشته
باشد. از اونرو، این حکومت میتواند از هر گونه سیاست
تعلیم و تربیت واقعاً ملی چشم بپوشد و به هر اهالی قهرمانان
پرچم آلمان اکتفا کند، قهرمانانی که اگر صحبت از خون
ریختن در راه این پرچم بیمیان بباید مثل خرگوش فرار
خواهند کرد.

اختلاط و وصلت با نژادهای دیگر

مادر آن حال که بیوسته با نژادهای دیگر وصلت
میکنیم، این نژادها را بطبقه برتری از تمدن میسانیم.

آدولف هیتلر

اما خودمان برای همیشه از آن مقام منبع و بلندی که داشتیم سقوط کرده‌ایم.

گاه بگاه ...

گاه بگاه روزنامه‌های مصور عکس و تصویرسیاه پوستی را بنظر توانگران‌ها می‌رسانند و مینویسند که این سیاه پوست در فلان ناحیه و فلان مملکت و کیل داد گسترشی و استاد یا کشیش یا خواننده‌ای شده است که نخستین رلهای ویا چیزی از این قبیل را بعده دارد ... و در آن حال که توانگران حیوان صفت ما زبان بتمجید و تحسین آثار و نتایج اعجاز آمیز این تعلیم و تربیت می‌گشایند و به نتایجی که از تعلیم و تربیت نوبdest می‌آید بنظر احترام می‌ذگردند یهودی مکار و محیل دلیل دیگری بدست می‌آورد و با یونسیله در راه تلقین تئوری خود کوشش می‌کند و می‌خواهد تئوری خود را که «مساوات و برابری انسان‌ها» نام دارد بمغز ملت‌ها فروکند.

و این طبقه بورژوازی منحط و پست در مقابل این عمل به کمترین حدس و فکری راه نمی‌برد و نمیداند چه گناهی

نبرد من

در اینجا بخند عقل صوت میگیرد . آری ، این کار جنون جنایت آمیزی است که یک فرد پست ، فردی که از آغاز خلقت خود نیمده میمونی بوده است، چنان از تعلیم و تربیت بهره ببرد که اور او کیل داد گستری بشمار نمود در مقابل، میلیون ها نفر از نمایندگان متمن ترین نژاد جهان در وضعی که هیچ بامقامشان سازگار نیست ، بسربربند . این کار عصیان در برابر اراده خدا است که مستعدترین و با قریحه ترین اشخاص را صدهزار صدهزار مرداب پرولتاریای کنو نی بدبست مرگ بسپارند و هوتنتو ها (۱) و سافر (۲) هزا با مشاغل آزاد بر سانند .

چداینجا صحبت از پرورش (مثالاًث) است و صحبت از (تعلیم و تربیت) علمی در میان نیست . اگر همان مواظبتهای پرستاریها از نژادهای خوش استعداد و با هوش بشود ، نمایندگان این نژادها هزار بار بهتر از آن بسیاه پوست خواهند

۱ - **Hottentots** نام یکی از قبایلی است که در جنوب آفریقا زندگانی می کنند و از پستترین نژادهای پرشستند .

۲ - **afres** نام قبیله ای است که در جنوب شرقی آفریقا زندگی می کنند .

آدولف هیتلر

بود و نتایجی که بدست همایید، هر اریار بیشتر خواهد شد.
مثلًا...

مثلًا، هر چه شکوه و جلال قوای معنوی رجال ما
بیشتر بوده بهمان اندازه استعداد و قدرتشان در موقع کار
کمتر و بیشتر بوده تر بوده است. در دوره جنگ جهانی (۱) کار
ما خواه از نظر سیاسی و خواه از نظر فنی ناقص بود، اعمالات
این کار آن نیست که مغز طبقه حاکمه ما چندان تعلیم و
تر بیت ندیده بود، بلکه بر عکس علت اینکار آن بود که
رؤسای ما اشخاص بسیار تعلیم و تربیت دیده‌ای بودند تا گلوبیشان
از علم و معرفت پر بود. اما این اشخاص بهره‌ای از غریزه
پاک‌نداشتند و از هر گونه نیرو و هر گونه شهامت و شجاعت
بی بهره و عاری بود.

سیستم تعلیم و تربیت نژادی چه باید باشد؟
سیستم تعلیم و تربیت دولت نژادی باید این باشد
که طبقات تعلیم و تربیت دیده در سایه خونی که
از طبقات پائین می‌آید پیوسته تجدید و تقویاً کند.
این اعتراضها تا اندازه‌ای درست است. آری در آینده

۱ - مقصود جنگ ۱۹۱۴ - ۱۹۱۸ است.

مرد های بسیاری مزدها را ایجاد کرده اند اما این موضع در اندمان «کار را کاهش می دهد. نباید بگوید که این موضوع در اندمان ای خواهد شد که در آن دوره مرد بسیار هایه آن شود که مردم را بتكامل و تقویت قوای معنوی خود وادارد. اگر این اصل تا عصر ما بر همه چیز غلبه می کرد، عالم بشریت هرگز آن بجهات های گرا به پا و بی نظیری را که از علم و تمدن برده است، نمی پرسد. ذیرا که بزرگترین اختراقات و بزرگترین اكتشافات و کارهایی که بزرگترین انقلابها را در عالم علم پدید آورده است و مجلل ترین بناهای تمدن انسانی هدایائی نیست که جستجوی نفع مادی بدنیا داده باشد. بر عکس، این چیزها زائیده آن است که آفرینند گان و مخترعین و کاشفین او علم اماز سعادت مادی که زائیده ثروت است، چشم پوشیده بودند.

ما این اندازه ساده نیستم که ...

ما آن قدر ساده نیستیم باور کنیم که میتوان دوره ای بوجود آورد که همه چیز در آن کامل باشد. اما این امر

آدولف هیتلر

نمی‌تواند مایه آن شود که از مبارزه با نواصی که به وجود آنها پی برده‌ایم، دست برداریم. و نخواهیم که بر ضعف‌های خودمان غلبه کنیم و بسوی ایده آل و کمال مطلوب روی آوریم. حقیقت تلحیخ‌سدهای بسیاری در مقابل پیروزی‌های ما بوجود خواهد آورد و این بپرترین دلیل است که انسان باید پیوسته بسوی هدف نهائی و کمال مطلوب پیشرفت کند و شکست ناکامیا بی نباید او را از کار و اقدام خود منحرف گرداند چنان‌که داد گاههارا ببهائة اینکه گاهی اشتباه می‌کند، از میان نمی‌برند و علم طب را ببهائة اینکه پیوسته در دنیا بیمار وجود دارد نابود و محکوم نمی‌کنند.

آلمانی الاصل...

راهی که انسان باید برای تحصیل حقوق مدنی در کشوری به‌یماید باراهی که مثلاً باید پذیرفته شدن در باشگاه اتومبیل رانان طی کند فرق بسیاری ندارد. داطلب در خواست خود را تسلیم می‌کند، این در خواست بررسی می‌شود و راجع به آن عقیده موافق اظهار می‌دارند. سپس آن شخص، روزی، کاغذی می‌گیرد و می‌بیند که از اتباع

نبرد هن

کشور دانسته شده است حق استفاده از حقوق مدنی را باو
داده اند . از این گذشنه ، این رأی بشکل حقیقته شوخ و
خنده آوری باوداده شده است . در واقع ، باین داوطلب که
ممکن است تا آن روز یکی از افراد قبیله «کافر» بوده
باشد گفته می شود : «طبق این برگ شما از این پس آلمانی
شمرده می شوید!»

این عصای سحر آمیز بدست رئیس مملکت بکار
می افتد و تبدیل و تغییری که خدا از آن عاجز بود ، در یک
چشم به همزدن بدست این جادو گردستگاه دولت صورت
می گیرد و با یک حرکت قلم ، یکتفر اسلام و بد بخت که از
مغولستان آمده است ، به آلمانی الاصل مبدل می گردد زیرا
که دولت باید در میان اتباع خود (نگهبانان و مدافعان
وجود و عظمت خود) و آنان که در داخل مرزهای کشوری
جا گرفته اند و مقصودشان مثل بازیگران کوچک تاترهای
قبول کارها و رلهای کوچکی است، فرق عمیقی بگذارد .
اعطای «دیپلم تابعیت» همراه با مراسم پرشکوه
تحلیف خواهد بود . «تابع» تازه در ضمن این مراسم

آدولف هیتلر

سو گندوفادری با جتمع و دولت یاد خواهد کرد. این «دیلم» رشته‌ای است که همه اعضای اجتماع را بیکدیگر پیوند میدهد و شکافی را که مایه جدائی طبقات مختلفه اجتماع است پرمیکند. یک رفتگر باید تابع کشور آلمان بودن را بیشتر از پادشاه کشور بیگانه‌ای شدن برای خود مایه فخر و مباراها بداند.

ارزش شخصیت

ملکتی که فکر دموکراتیک توده را دور می‌اندازد و دنیا را بهترین عناصر ملت یعنی افراد بتر میدهد، باید از روی منطق در داخل این ملت با این اصل اشراف منشانه بسازد و فرماندهی و اقتدار و نفوذ را بدارند گان بهترین مغزها بدهد. این مسلک بجای تکیه بر فکر اکثریت اساس خود را بر شخصیت قرار میدهد.

بهترین قانون اساسی کدام است؟

بهترین قانون اساسی و بهترین شکل حکومت آن است که طبعاً عظمت رهبری و نفوذ خداوند گاری را بهترین عناصر اجتماع بدهد.

نبرد من

ذابعه‌ها پیر و قوانین دیگری هستند.

در زندگی اقتصادی ممکن نیست لا یقتربین اشخاص از بالا معین شوند بلکه باید خودشان اظهار لیاقت و اظهار وجود کنند. تعلیم و تربیت در همه طبقات از محقق‌ترین دکان‌ها گرفته تا بزرگترین کارخانه‌ها کارخود را می‌کند اما یگانه چیزی که امتحان خود را می‌دهد، وجود است و بس. باین ترتیب، این امر نیز روش و واضح است که پیشوايان سیاسی در عرض یکروز «پدیده» نمی‌آیند، ذوابع عجیب و بزرگ پیر و قوانین افراد ساده عالم بشریت نیستند.

تصمیم اکثریت معنی ندارد.

تصمیم اکثریت معنی ندارد. بلکه یگانه چیزی که در خوراهمیت است تصمیم رؤسای مسؤول است و کلمه «مشاوره» باید معنی حقیقی و ابتدائی خود را پیدا کند. هر کسی می‌تواند در کنار خود مشاورینی داشته باشد، اما تصمیم کاریکتفر است و بس.

- از این رو...

از این رو سر باز ایده‌آل جدید ما باید علی رغم همه

آدولف هیتلر

اشتیاق مثبتی که دارد در آغاز کار برای نجات خود از وضع
کنونی دست بیکمبارزه منفی بزند.

یک مردم ود کترین جدید و شریف که اصول تازه و
بسیار مهمی دارد، اگرچه بطبع همه کس ناساز گار باشد باید
دست باسلحه انتقاد ببرد.

ما امروز هوا خواهان باصطلاح فلسفه نژادی را
می بینیم که در هر فرصتی این حرف را تکرار می کنند که
باید کوشش خود را در راه «کار مثبت» مصروف دارند و این
سخن کوتاهی عقل وسطحی بودن فکر آنها را در باره
«انتقاد منفی» میرساند. این سخن اگرچه بظاهر با فلسفه
نژادی توافق دارد اما در باطن حرف بسیار کودکانه و
احمقانه ای است و دلیل این است که تاریخ عصر آنها کوچکترین
اثری در مغزشان تگذاشته است: «مار کسیسم» نیز مقصودی
داشت. و این مردم نیرهواخواه «کار مثبت» بود (اگر یگانه
مقصود ایجاد استبداد یهودیان بین المللی و خزانه بین المللی
باشد!) اما این مردم نیز در مدت شصت سال با انتقاد
شروع کرد. انتقاد مخرب و ویران کننده. . انتقاد باز هم

نبرد من

انتقاد . . . تا اینکه این جوهر خور نده، اساس دولت قدیم را از میان برد و این دستگاه را برای سقوط و انهدام و نابودی آماده کند.

و در این هنگام بود که مارکسیسم باصطلاح «کار خلاق» و «کار مثبت» خود را شروع کرد. و این امر روشن و واضح و صحیح و موافق عقل و منطق بود.

وضع حاضر ممکن نیست در مقابل اراده پیامبران و وکلای زندگی آینده از میان برود.

هر گز نمی‌توان قبول کرد که هواخواهان اوضاع کنونی یا حتی آنانکه باین اوضاع علاوه کمی دارند، بمحض احساس ضرورت و یک زندگی نوبتمام جدید بگروند و هوا خواه فکر رژیم جدیدی بشوند.

بر عکس، اغلب هر دور رژیم در کنار یکدیگر دیده می‌شوندو هر دو رژیم در کنار یکدیگر وجود پیدا می‌کنند و چیزی که باصطلاح «مرا مود کترین فلسفی» خوانده می‌شود برای همیشه در حصار تنک یک «حزب» زندانی می‌گردد. برای آنکه یک مرام یا یک مسلک ذمی تواند آزادی

آدولف هیتلر

مراها و مسلکهای دیگر را قبول کند. یک مردم یا یک مسلک نمی‌تواند «حزبی در میان احزاب دیگر» باشد. یک مردم و یک مسلک جداً خواستار این است که وجود افکار آن بر سمت و مطلقاً بر سمت شناخته شود. افکاری که باید زندگی عمومی را از سرتاپاتغییر بدهد، یک مردم و یک مسلک نمی‌تواند اجازه بدهد که در کنارش اثری از رژیم قدیم دیده شود.

طبعیّة.

یک «سازمان» اگر یک فرماندهی عالی و با هوش نداشته باشد طبیّة نمی‌تواند زندگانی و نکتهدان بدهد. اداره گروهانی که از دوست نفر اشخاص با هوش و نکتهدان بوجود آمده است، بمرور زمان مشکلتر از اداره گروهانی است که از صد و نود نفر شخص بیهوش و بی استعداد و ده نفر اشخاص بر تربه با هوشتر بوجود آمده باشد.

در اینجا نیزماً باید از کلیسای کاتولیک سرمشق

بگیریم.

فرد من

اگر چه اساس مذهب کلیسای کاتولیک در موارد بسیار و اغلب بظاهر با علم صحیح و تجربه و نظر و مشاهده مخالف است با اینهمه کلیساها ر گز حاضر نمی شود کوچکترین حرف مرام و مسلک خود را در این راه فدا کند.

کلیسای کاتولیک درست باین نکته پی برده است که قدرت مقاومتش در این نیست که کما بیش با نتایج علمی عصر، نتایجی که هر گز صورت قطعی ندارد، موافقت کند بلکه قدرت مقاومتش در این است که علاقه شکست ناپذیری بعقاید و اصول عقاید خود دارد و این عقاید که برای همیشه استوار و پایه را گشته است، از لوازم یک مذهب و یک دین است و از اینرا و است که اساس مذهب کاتولیک امروز محکمتر و پایه بر جاتراز ایام دیگر است.

و حتی می توان پیشگوئی کرد که هر اندازه این عوامل بدست نیامدنی و ناپیدا با قوانین علمی مبارزه کند و قوانین علمی را که هر روز تغییر پیدا می کند تعقیب نماید بهمان اندازه رفته رفته اهمیت بیشتری پیدا خواهد کرد و بالاخره قطعی خواهد شد و علاقه اشخاص بیشماری را کور کورانه بسوی

آدولف هیتلر

خود جلب خواهد کرد.

هر کس که آرزومند پیروزی
افکار نژادی است باید...

هر کس که واقعاً وجداً هوای خواه پیروزی افکار
نژادی است باید این فکر را در مغز خود رسونخ بدهد که
این پیروزی و غلبه در آغاز کار مستلزم دخالت یک حزب
نظمی است و باید باین نکته معتقد گردد که اگر این حزب
اساس شکست ناپذیری که زائیده بر نامه و مایه بقا واستحکام
آن است، بدست تیاورد بزودی از میان خواهد رفت.

حزب باید پس عصربیکه در آن زندگی میکند،
بر نامه خود را خراب کند و خود را فدای عصری کند که
در آن زندگی میکند.

بر عکس، وقتیکه بر نامه حزب نوشته شد، اگر
همیشه هم نباشد، باید در هر مورد باین بر نامه وفادار بود
تا روزیکه پیروزی و غلبه بدست باید و تاج افتخار برس
حزب بنشیند و قدر کوششها و رنجهای حزب شناخته شود.

نبرد هن

امروز...

امروز سخن گفتن و عقاید خود را در این باره اظهار داشت
بسیار آسان است اما در آن هنگام یک اجتماع عمومی در
«پیمان و رسای» که روی سخن‌ش با توانگران نبود بلکه با
رنجبران گمگشته و گمراه بود، حمله بر ضد جمهوری و
علامت ارتیاج و حتی سلطنت طلبی شمرده میشد.

در آن ایام وقتیکه نخستین کلمه بر ضد پیمان و رسای
از دهان انسان بیرون می‌آمد، همانندم این جواب یکتواخت
با آدم داده‌هی شد: «برست لیتوسک! برست لیتوسک! چرا
از برست لیتوسک حرف نمیز نید! چرا از برست لیتوسک
حرف نمیز نید!» توده‌ها تالحظه‌ایکه نفسشان بند آیدیا
صدایشان گرفته شود، زوزه میکشیدند و یا تا لحظه‌ای داد
و فریاد میکردند که ناطق از اقدام خود صرف نظر کند و
از اسکات آنها چشم بپوشد.

انسان وقتیکه خود را در مقابل چنین ملتی میدید،
از شدت یأس می‌خواست سر خود را بدیوار بکوبد و بشکند!
این ملت نه می‌خواست بشنود و نه می‌خواست بفهمد

آدولف هیتلر

که پیمان و رسای ننگ و اهانت است و نه می خواست باین نکته توجه کند که مفهوم این پیمان غصب همه چیز ملت ماست و کاری است که هر گز دیده و شنیده نشده است.

کار مغرب مار کسیستها وزهر تبلیغات دشمن عقل و فهم این اشخاص را از میان برده بود و حتی انسان حق نداشت از این کار شکوه کند.

طبقه بورژوازی برای جلو گیری از این فساد و انهدام مخوف و خطرناک بچه کاری دست زده بود ؟ برای آنکه با این نقشه مخالفت کند و برای آنکه راه حقیقت را باز کند و اوضاع را بهتر و آشکار تر روشن کند ، بچه تدبیری دست زده بود ؟

هیچ ! و صدبار هیچ ! ...

من در آن ایام این حواریون فلسفه نژادی امروز را در هیچ کجا ندیدم !

شاید ، این اشخاص در آن زمان در محافل کوچک و قهوه خانه های در محافلی که همین عقایدرا اظهار می کردند سخن گفته باشند اما هر چه باشد ، اینهادر آن جاهائی که لازم

نبرد من

بود، میان گر گان دیده نشدن و اگر در آنجاها جرأت
حضور یافتد در مواقعی بود که بتوانند با گر گان هم آواز
شوند.

در آن ایام ...

در آن ایام که همه این صلح را نشانه پیروزی دمو کرام
میدانستند، لازم بود انسان با این فکر مبارزه کند و از ای
گذشته لازم بود ما خودمان را دشمنان سر سخت این پیم
نشان بدیم و این فکر را بمغزا این اشخاص فرو بیم ...
روزی که حقیقت تلخ این پرده‌های دروغ را از میان
واسس سراپا کینه این پیمان را آشکار نمود، خاط
رفتار ما در این مسئله اعتماد و اطمینان توده‌ها را بسوی
جلب کند.

- واين بود که اغلب اوقات ماتمام وسائل کار را آما
می کردیم و دسته‌های خرابکاری کمونیستها کمترین بوئ
نمی بردن. و نمی دانستند که بیدرنگ بیرون انداخته خواهد
شد.

آدولف هیتلر

من پیوسته این نکته را تایید کرده‌ام...

من پیوسته (نه مثیل سیاست بازان بورژوازی) داشتم
خودمان از این موضوع دفاع کرده‌ام که از دست رفتن پرچم
قدیم برای ملت آلمان سعادت واقعی است کاری
که جمهوری در زیر پرچم مخصوص خود می‌کند، در حال
ما تأثیری ندارد واز لحاظ ما یکسان است . اما باید از
ضمیم قلب از سرنوشت و تقدیر تشکر کنیم که بر حال ما
رحمت آورد و پرافتخارترین پرچم جنگی همه روز گاران
را از نکاره روپوش تختخواب رسواترین فواحش گردد،
نجات داد.

رایش کنونی که خود را اتباع خود را می‌فرمود، هر گز
باید پرچم سیاه-سفید سرخ سراپا شرف و افتخار و قهرمانی
را با هتر از در بیاورد.

تا روزی که لکه نیک نوامبر شسته نشده است، رژیم
کنونی باید علامت آن را بر پیشانی خود داشته باشد و رژیم
کنونی حق ندارد که علامت گذشته پرافتخاری را سرفت
کند.

نبرد من

سیاست بازان بورژوازی ما باید متوجه این نکته باشند که هر کس پرچم سیاه و سفید و سرخ را در خواست کند، بگذشته ما دستبرد میزنند و مرتكب دردی میشود. پرچم گذشته فقط شایسته امپراطوری گذشته بود و حکومت جمهوری - خداراشکر! - برای خود پرچمی انتخاب کرده است که شایسته خودش است و بهتر از همه با خودش تماضی دارد.

هنوز...

هنوز رقص شروع نشده بود که «قسمت حمله» قسمتی که در آن روز باین اسم خوانده شد - دست بحمله زد. این اشخاص مثل گر گها - دسته دسته - با دسته های هشت تاده نفری - به رقبای خود حمله برداند و آنها را با ضرب و شتم از سالون ها بیرون راندند. اینها مرد بودند! من در آن موقع اینها را شناختم! . در رأس آنها «مبوریس» شجاع من بود. منشی کنوئی من «هس» و عده دیگری که حتی پس از زخم برداشتن، باز - تا جان در بدن داشتند - بحمله ادامه میدادند، آن روز بنحو شایانی اظهار

آدولف هیتلر

وجود کردند.

غوغای اغتشاش بیست دقیقه طول کشید. در آن موقع بیشتر رقبا که بتقریب هفت تا هشتصد نفر بودند بدست افراد هن که عده‌شان حتی به پنجاه نفر نمیرسید از سالون بیرون انداخته شده بودند.

ما همیشه...

ما تقریباً همیشه بخوبی از مقاصد این آقایان اطلاع داشتیم یکی آنکه از روی ابن الوقتی عده بیشماری از خویشان واعضای خودمان را در «دستگاههای سرخ» بکار گماشته بودیم واز این گذشته در آن ایام نمایندگان سرخ مبتلا بدرد پر گوئی شدند و این امر برای ما بسیار مفید و سودمند افتاد و باید گفت که این پر گوئی دردی است که بد بختان در بیشتر مواقع وغلب بطور کلی در ملت آلمان دیده میشود.

وقتیکه کمونیستها نقشه‌ای طرح میکردند، دیگر نمی‌توانستند دهان خود را بسته نگهداشند و در اغلب موارد این اشخاص پیش از آنکه تخم بگذارند، «قدقد» خود را

نبرد هن

شروع میکردد.

اما در گوشۀ چپ در انتهای سالون عده زیادی از رقبای ماموضع گرفته بودند که در مقابل ما مقاومت بسیار سختی نشان میدادند.. ناگهان از کنار در ورود سالون دو گلولۀ رولور بسوی میز خطابه در رفت و بدنبال آن باران مخوف و خطرناک گلوله شروع شد .. این گلوله باران در عین حال که خاطرات میدان جنک را زنده می کرد، دل را از سرور شگرفی می انباشت.

همچنین...

با این ترتیب ممکن است روزی این حادثه پیش بیاید که عده‌ای از مردم که از زندگی مذهبی خودشان خشنود نیستند ، در آرزوی تجدیدشکل زندگی مذهبی خود برآیند و در نتیجه این شورش و هیجان روحانی دهها نفر از میان توده برخیزند که خودشان را در سایه نفوذ و علم و معرفتی که دارند شایسته معالجه این درد مذهبی بدانند و مثل پیغمبران تعالیم نوی بدهند و دست کم خویش را رقبای تعالیمی اعلام کنند که تا آن روز رواج داشت.

آدولف هیتلر

اینچنانیز قانون طبیعی ایجاد میکند که آنکه نیرومند تراز همه باشد، برای اجرای بزرگترین مأموریتها بر گزیده شود. امادرا ینگونه موارد دیگران این شخص را «بر گزیده» و مأمور اجرای این کار نخواهند شمرد و اعتراض نخواهند کرد که طبیعت یا خدا اورا برای این کار نامزد کرده است.

بر عکس همه خیال خواهند کرد که با اندازه آن شخص حق دارند و مثل او برای حل این مسئله آفریده شده اند. و در باره مردم عصر خود باید بگوئیم که این اشخاص بطور کلی قدرت این را ندارند که از میان خودشان یکی را انتخاب کنند، کسی را کلاً یق اجرای کارهای بزرگ و لائق این است که همه از او فرمان بپرند.

هر گز نباید...

هر گز نباید فراموش کرد که تمام آن چیزهایی که حقیقته بزرگ هستند در این دنیا بر اثر اتحاد بدست نیامده اند بلکه همیشه بدست یک قاتح بی نظیر و بی همتا بدست آمده اند.

نبرد هن

در آن هنگام...

در آن هنگام، جای هریک از قهرمانانی را که داوطلبانه پای به میان گذاشته و پس از فدا کردن جان خود بآن عالم شتافتند بودند، کسی گرفته بود که تا آن روز با کمال احتیاط پشت بمرگ کرده و منتظر نشسته بود و در داخل کشور خود کما بیش بکار پرسودی سر گرم بود.

پایان چنگ این صحنه را نشان داد. افراد بی شمار طبقه دوم ملت مالیات خود را مرتباً پرداختند و افراد طبقه بهتر تقریباً جان خود را با یک قهرمانی بیسابقه فدا کردند. و افراد طبقه‌ای که بدتر از دیگر طبقه‌ها بودند و از یکطرف در سایه احمقانه‌ترین قوانین و از طرف دیگر در سایه قوانین نظامی سودها برده بودند، بدختانه همه حاضر و ناظر بودند و هیچ زیانی ندیده بودند.

و این لکه پلید وزشتی که در پیکرا جتمع ما مانده بود، در آن ایام، انقلاب کرد و این انقلاب را در سایه آن کرد که قسمتی که بهترین عناصر کشور هستند دیگر قدرت مخالفت با این انقلاب را نداشتند: چه بهترین عناصر

آدولف هیتلر

کشور مرده بودند.

ار این و نمیتوان انقلاب آلمان را «ملی» و «توده‌ای» خواند. این ملت آلمان بود که مرتب جنایت‌پرادر کشی شد. این انقلاب به دست عناصر سیاهکار و بدست مشتی سر باز فراری و مشتی «دیوٹ» صورت گرفت.

بآن اندازه‌ای که پیروزی انقلاب را باید معلول اتحلال روزافزون ارتشد، بهمان اندازه هم باید یقین داشت که عامل حقیقی انقلاب واژه هم گسیختن ارتشد، سر باز جبهه جنگ نبود. عامل حقیقی انقلاب و از هم گسیختن ارتشد آن بشرف تقریباً سیاهکاری بود که کفشهای خود را در پادگان زادگاه خود می‌کشیدیا بنام و عنوان آته‌خادی، بعنوان آنکه وجودش لازم است در نقطه‌ای خدمت می‌کرد. این ارتشد از طرف دهها هزار سر باز فراری که بسی خطر پشت بجهه جنگ کرده بودند، تقویت گردید.

مسلم است که در همه زمانها، بغيرت حقیقی حتی از مرگ نیز نمیترسد. مرگ در جبهه جنگ، هر روز بهزار شکل مختلف روی خود را باوتشان میداد.

نبرد هن

زیرا که ...

زیرا که اگر در آن ایام تنها یکی از ژنرال‌های تصمیم می‌گرفت و بزور تفک و بدبست لشگر و فادار و فدا کار خود پارچه سرخ را بزور پائین می‌آورد و «سر بازان» را بصف می‌فرستاد و مقاومت‌ها را بضرب خمپاده و چیزهای دیگر درهم می‌شکست، در مدتی کمتر از چهار هفته این لشگر با ندازه‌ای افراد تازه در کنار خود میدید که می‌توانست شصت لشگر دیگر بوجود بیاورد.

حزب «سوسیال دمو کرات» برادر پیشرفت روز - افزون خود رفته خاصیت یک حزب انقلابی و تندرو را از دست داده بود.

مقصود ما از این حرف آن نیست که این حزب مقصد و هدف دیگری بجز انقلاب برای خود اختیار کرده بود، یا مقصود ما این نیست که زعمای آن حزب هر گز مقاصد دیگری بجز مقاصد خود نداشتند. «هیچ هیچ!»
اما، در پایان حساب، چیزی بجز این مقاصد در دست نبود و چیزی - بجز آن گروهی که دیگر قدرت اقدام و مباررت

آدولف هیتلر

بکاری را نداشت - دیده نمیشد.

با حزبی که دو میلیون نفر عضو دارد، دیگر نمی توان انقلاب کرد.

در نهضتی که تا این اندازه اهمیت و عظمت پیدا کرده است، دیگر انسان حزب تندروی در بر ابر خود ندارد بلکه با توده بزرگ مرکزی وبالمال بایک عدد تبل مواجده است. انقلاب بدست یک اقلیت صورت گرفت.

انقلاب بدست اقلیتی که از بدترین عناصر موجود آمده بود، صورت گرفت و اقلیت، گروهی بود که همه احزاب مارکسیست به دنبالش راه میرفتند.

انقلاب خود قیافه انقلاب اعتدال آمیز و میاندروی را بخود میگیرد و این امر چیزی است که خصومت تندروها را متعصب را بر میانگیزد. و این اشخاص دست پرتاب نارنجک میزند و مسلسلها را بصدای درمی آورند و عمارتهای عمومی را اشغال می کنند و خلاصه انقلاب اعتدال آمیز و میانه رو را تهدید میکنند.

برای آنکه ترس و وحشتی که این تهدیدات بوجود

نمرد من

آورده است . از میان بروند متر که ای در میان طرفداران وضع جدید و هوا خواهان وضع قدیم برقرار می شود تا اینکه پس از آن جنگ مشترک بر ضد تندروها ادامه پیدا کند .

و آنوقت نتیجهٔ ذیل بدت می آید :

دشمنان جمهوری برای آنکه جمهوری را بکویند و از میان بیرند ، سازمانی بوجود می آورند و حتی از حمله و غلبه بر عده ای که خودشان بعلل دیگر دشمن جمهوری هستند ، خود داری نمیکنند .

چیزی که ما با آن احتیاج داشتیم .

چیزی که ما با آن احتیاج داشتیم ، وجود صد یا دویست نفر تو طئه چین متوجه نبود بلکه ما بوجود صد ها هزار نفر متعدد بوجود آن کسانی احتیاج داشتیم که فریفته ایده آل ما شده باشدند .

لازم بود که کارهای ما از میان چهار دیوار انجمنهای سری بیرون بیاید . لازم بود که ما بیاری توده ها دست به تظاهرات نیرومندی بزنیم . پیروزی ما بوسیلهٔ خنجر یازهر یارولور میسر نبود . پیروزی ما روزی بود که کوچه ها را

آدولف هیتلر

تسخیر کنیم.

ما باید این نکت را به مارکنسیم بفهمانیم که ناسیونال سوسیالیسم خداوند آینده کوچه‌ها است و روزی خداوند مملکت خواهد شد.

خطرسازمانهای سری

خطرسازمانهای سری هنور در این است که اعتنای آنها در بیشتر موارد از فهم میزان عظمت وظیفه خود غافل می‌مانند و خیال می‌کنند که سرنوشت ملتی را می‌توان بوسیله یک قتل روش و معین کرد.

این عقیده در صورتی بسیار درست است که ملت در زیر ظلم واستبداد حاکم جبار و نایغه‌ای دست و پامیز ند و معلوم است که فقط شخصیت خارق العادة این شخص‌ضامن استحکام سازمان داخلی کشور و مایه وحشت و فشار است، در چنین صورتی مردی که آماده فدا کاری است رمی‌تواند از صف ملت بیرون آید و خنجر را در سینه آن مرد منقوص فرببرد و تنها روح جمهوری خواه اشخاص پست و بی‌غیرت است که ممکن است این عمل را مایه سرزنش بداند. فراموش

نبرد هن

نکنیم که «شیلر» بزرگترین پیشاهنگ آزادی ملت ما، در کتاب «ویلهلم تل» خود چنین قتلی را ستد و مایه افتخار شمرده است.

پایید متوجه بود که...

نگرانی بیحد و حصر و مراقت از وجود جمهوری در برای راتباع خود جمهوری خرد کننده ترین و تنگ آورترین انتقادی است که از رژیم صورت میگیرد و باید متوجه بود که دفاع بوسیله مواد قانون و اعمال شاقه از وجود جمهوری، کار بسیار زننده‌ای است.

اختلاف بزرگی که بطور کلی در میان سیاست رایش کنونی و رایش سابق وجود دارد این است که «رایش قدیم» صلح و صفا را در داخل کشور مستقر می‌کرد و قدرت خود را در خارج کشور نشان میداد و حال آنکه حکومت جمهوری ضعف خود را در مقابل بیگانه نشان میدهد و بر اتباع خود در داخل کشور چور و ستم روای میدارد.»

در هر صورت، یکی از این رفتارها شرط دیگری است. یک دولت ملی که اساس مستحکمی دارد، در داخله

آدولف هیتلر

محاج قوانین بسیاری نیست برای آنکه اتباع مملکت پکشور خود محبت و علاقه دارند. اما دولتی که روح انترناسیونال دارد و بر گروهی برد و اسیر حکومت می‌کند، ناگزیر باید تکلیف شاق را بزور و اجبار بر اتباع خود تحمیل کند.

بدین جهت رژیم کنونی، وقتی که از وجود «اتباع آزاد» سخن میراند دروغ شرم آور و وفاحت آمیزی می‌گوید. «اتباع آزاد» در آلمان قدیم وجود داشت و بس.

حکومت جمهوری که مستعمره‌ای از بردگان و در خدمت بیگانه است اتباعی ۱ ندارد بلکه یک مشت برد دارد. و بدین جهت حکومت جمهوری پرچم ملی ندارد. حکومت جمهوری بجزیک «علامت کارخانه» ندارد و این علامت بوسیله اولیای امور تحمیل شده است و بوسیله مقررات و قوانین محافظت و حمایت می‌شود.

این علامت که باید برای دموکراسی آلمان رل

۱- مقصود ما اینجا کسانی هستند که از همه حقوق مدنی و مراقبی زندگانی در یک مملکت بهره می‌برند.

نبرد من

کلاه «گسلر» را بازی کند، از این لحظ پیوسته با قلب ملت آلمان بیگانه است. حکومت جمهوری که از لحظ اقتدار خود مظہر و علامت سن دیرین ما را بلجن کشیده است، روزی که بیمه‌ری اتباع خود را باین پرچم کنونی؛ علامت حکومت جمهوری ببیند، متوجه و مبهوت خواهد ماند. آری این حکومت که بسنن دیرین ما علاقه‌ای ندارد و بگذشتۀ پر افتخار ما کوچکترین احترامی نشان نمی‌دهد، روزی دستخوش حیرت خواهد شد. حکومت جمهوری خود بخود واسطه‌ای در میان دو مرحله تاریخ آلمان است.

باين ترتيب...

باين ترتيب، تا روزیکه «حزب توده» با ویراز «حقوق مخصوصه» کشور و دولت با ویراعت خصوصی دفاع کند، ما باید از این وضع مخصوص استفاده کنیم و در سایه آن، رژیم دموکراتیک کنونی را که زائیده انقلاب نوامبر است، از میان بیریم. این کار برای خدمت بملت خودمان و خدمت به مصلحت عالیه ملت ها جایز است. چون، به نظرها، دولت در نفس خود فقط صورت

آدولف هیتلر

ظاهر است و باطن آن یعنی چیزی که در میان دارد ، عبارت از ملت و توده مردم است ، بیشتر همه منافع باید تابع منافع بزرگ ملت باشد . بخصوص ، ما نمی توانیم هیچ دولتی را که در آغوش ملت و نماینده آن را ایش وجود دارد ، دارای قدرت سیاسی مستقل و دارای حقوق و اختیارات یک دولت قادر مطلق بدانیم .

وانگهی ...

وانگهی ، یک عقیده نووپیر و زمند باید همه علائق و روابطی را که مایه بطوع پیشرفت میشود و از جوش آن ماده معنوی جلوگیری میکند ، بدور بیندازد . ناسیونال سوسیالیسم باید این حق را مطالبه کند تا بتواند اصول خود را بهمراه افراد ملت آلمان تحمیل کند و در این راه بمرزهای که تا حال ممالک متعدد و متفقده از هم دیگر جدا ساخته است توجهی نکند و از این گذشته ، ناسیونال سوسیالیسم باید مطابق عقیده و نقشه های خود دست بتعلیم و تربیت ملت بنزند . همچنان که کلیساها خود را در مقابل مرزهای سیاسی دست بسته نمی بینند و کار خویش را محدود نمیدانند

نیز هن

ناسیونال سوسیالیسم نیز باید توجهی بتقسیمات ارضی ممالک مخصوصی نکند.

دکترین ناسیونال سوسیالیسم خادم منافع سیاسی دول متفقه نیست. ناسیونال سوسیالیسم باید روزی ملکه و خداوند گار ملت آلمان گردد. ناسیونال سوسیالیسم وظیفه دارد که حیات ملتی را اداره و رهبری کند و از این و باید با صدای بلند و آمراندای خواستار این باشد که مقامش برتر از آن هر زهائی قرار گیرد که تکاملی مایه ظهور آن باشد است و ما اکنون دیگر آنها را قبول نمیکنیم.

اما...

و این بسیار کمتر دیده شده است که یک تئوری دان بزرگ، پیشوای بزرگی بشود... چنین کسی در اغلب موارد «محرك و مبلغ» خواهد بود و این چیزی است که بسیاری از مردم، یعنی کسانی که روح علمی دارند با آن اعتراف نمی‌کنند اما این امر بسیار روشن و قابل فهم است. یک تقریب مبلغ و محرك یعنی کسی که استعداد تلقین فکری را یتدوهای دارد، اگرچه مرد عوام فربی است،

آدولف هیتلر

باید همیشه یکتقر روانشناس باشد . و چنین کسی بیشتر و بهتر از آن شخصی که دور از مردم و دور از دنیا مشغول تفکر و تأمل است ، لیاقت و شایستگی پیشوائی را دارد . زیرا که « رهبری » بمعنی این است که بتوان توده‌ها را بهیجان و حرکت آورد . قریحه واستعداده ابداع فکر » رابطه‌ای بالیاقت واستعداد یکتقره پیشاوا » ندارد . و کاملاً بیهوده است که انسان در باره فهم این نکته که کدام یک از ایندو معنی بزرگتری داردند ببحث و مجادله پردازد : طرح و ابداع مقاصد و هدفهای شری یا اجرای این نقشه‌ها و هدفها ...

در زندگی نیز کار چنین است و یکی از این دو امر بدون دیگری بسیار بی معنی و احمدانه خواهد بود . بزرگترین و زیباترین تئوری‌ها ، — در صورتیکه « پیشاوا » نتوانند توده‌ها را بسوی آن بحرکت در آورد — بیهدف و بیارزش است . و بر عکس ، اگر یک تئوری دان باهوش مقاصد خود را در راه مبارزة انسانی روشن نکند ، « نبوغ » و « هوش پیشو اچه دردی را دوا خواهد کرد ؟

نبرد من

اما جمیع تئوری دان و سازمان دهنده و پیشوای در وجود
یک شخص نادرترین چیزی است که میتوان در روی زمین
پیدا کرد و جمیع این چیزها است که «مردیز رگ» را بوجود
میآورد.

تارو زیکه...

تا روزی که «حزب ناسیونال سوسیالیست کارگران
آلمان» اجتماع کوچک و گمنامی بیش نبود، موضوع سیاست
خارجی قهرآ در نظر اعضای آن در درجه دوم بود. بخصوص
برای اینکه نهضت ما پیوسته این اصل را در نظرداشت و
خواهد داشت که آزادی واستقلالی که یک کشور در روابط
خود با خارجیان از آن استفاده میکند، هدیه رایگان آسمان
یا قدرت زمینی نیست بلکه این آزادی واستقلال عبارت از
میوه تکامل و ترقی قوای همان کشور است و بس... .

از میان بردن علل شکست ما، از میان بردن
کسانی که از شکست ما استفاده میکنند، یکانه چیزی
است که ما را نیرو خواهد داد و ما در سایه آن قدرت
پیدا خواهیم کرد که در راه استقلال خود با یگانگان
مبازه گنیم.

آدولف هیتلر

پیش از جنگ ..

پیش از جنگ وظيفة سیاست خارجی آلمان این بود که غذا و خوراک ملت‌ها و فرزندانش را در این دنیا تهیه کند و در صدد تهیه وسایلی باشد که در سایه آنها بتواند باین هدف و مقصد برسد.. از این گذشته وظيفة سیاست خارجی آلمان این بود که متحده‌ی ایالات متحده آمریکا کند و خود را قوی گرداند. وظیفه همان است که بود اما باید این اختلاف را در نظر گرفت: «پیش از جنگ موضوع عبارت از این بود که قدرت یک دولت مستقل در نظر گرفته شود و از وجود حیات ملت آلمان مراقبت بعمل آید اما امروز در نظر اول مقصود این است که ملت متعاقدرت یک دولت قوی و آزاد را بدست آورد. تأسیس وایجاد چنین دولتی شرط مقدم ولازم این است که باید غذای ملت را داد و ملت مارا در راه تکامل پیش برد تا اینکه در آینده بتوان سیاست خارجی مؤثری در پیش گرفت که قدرت حفظ و مراقبت ملت ما را داشته باشد.

بزبان دیگر ...

بزبان دیگر، هدفی که باید سیاست خارجی کنونی

نبرد هن

آلمن داشته باشد، این خواهد بود که وسایل کار را چنان فراهم آورد که ملت آلمن روزی از آن وسایل استفاده کند و برای تحصیل استقلال خود قدر علم کند.

و برای حصول این منظور...

و برای حصول این منظور هر گز نباید یک اصل اساسی و برگرا از نظر دورداشت.. شرط اساسی و مطلق برای آنکه ملتی بتواند استقلال خود را بدست بیاورد، این است که کشور آن ملت تشکیل یک «کل» را داده باشد. این اندازه کافی است که قسمت آخر این ملت و این کشور، هرچه کوچک باشد. باقی مانده باشد. این قسمت کوچک میتواند از آزادی لازم استفاده کند و ودیعه اجتماع معنوی تمام ملت را حفظ کند و بالاتر از این میتواند مقدمات مبارزه ای را تهیه کند که روزی در سایه اسلحه برای تحصیل آزادی شروع خواهد شد.

وقتی که یک ملت...

وقتی که یک ملت صد میلیون نفری برای حفظ تمامیت کشور خود مشترکاً یوغ اسارت را تحمل کند، این کار

آدولف هیتلر

بدتر از آن است که چنین ملت و چنین کشوری تجزیه و تقسیم شود و یک قسمت از آن آزادی خود را حفظ کند و طبعاً با این فرض که وظیفه مقدسه در این قسمتی که آزادمانده است، نفوذداشته باشد و این وظایق مقدسه «قسمت آزادمانده» را وادارد که پیوسته بانک بردارد و بگوید که ملتش از لحاظ روح و فرهنگ بوضع انحلال ناپدیری دارای وحدت است... از این گذشته، قسمت آزاد یا کشور باید تدابیر لازمه را برای تهیه مقدمات استعمال اسلحه بیندیشد تا روزی که ملت برای آزادی قطعی خود قیام کرد و در صدد برآمد که قسمت های بدیخت و بیچاره کشور رنجیده را به یکدیگر پیوند دهد توان از آن اسلحه استفاده کرد.

باید ...

علاوه باید باین نکته توجه داشت که هر وقت سخن از تصرف و تسخیر اراضی از دست رفته ملت یا کشوری بمیان بیاید در قدم اول مادر وطن باید قدرت سیاسی و استقلال خود را بدست بیاورد. و باز باید متوجه بود که در چنین صورتی باید منافع اراضی از دست رفته بوضع بیرون حمانه ای

ببرد هن

طفلی که باعلامت (X) در روزیف بالانفرجهارم مشخص شده «هیتلر» در اوان کودکی در دستان است

در راه یگانه اصل هم که عبارت از تحصیل آزادی اراضی اصلی است، فدا گردید چد آرزوهای ستم کشید گان و اعتراضات ملیون قسمتهای تجزیه گشته یک ملت یا ایالات رایش را آزاد نمی کند بلکه چیزی که موجب این آزادی می شود اعمال قدرت و زور است و این کار باید بدست بقایای چیزی که در سابق وطن مشترک نام داشت و کما بیش استقلال دارد،

آدولف هیتلر

صورت بگیرد.

باين ترتيب...

باين ترتيب شرط مقدم تصرف و تسخير اراضي از دست رفته اين استكه در سايه کار شگرفی ، قدرت و قوت بيقية کشور داده شود و آن تصميم و عزم شکست ناپذيری که دردها بحال خمود و خواب افتاده است ، بيدار گردد واز اين گذشته شرط مقدم تحصيل و تسخير اراضي از دست رفته اين استكه در موقع کار ، قدرتی که دولت بدست آورده است ، در راه نجات و وحدت همه ملت بكار انداخته شود . وباين ترتيب هی توان نتيجه گرفت که بایدمانافع اراضي جدا شده وطن را فدای چيزی کرد که اصل مهم شمرده می شود . وباید بنفع چيزی که از کشور و دولت مانده است ، قدرت سیاسي و نیروئی بدست آورد که اراده دشمنان غالبا بشکند ومايه وحدت کشور و دولت گردد . زيرا کدار اراضي رنجديده و ستمکشیده رانمی توان در سايه اعتراضهاي آتشين با غوش وطن مشترك باز گرداويد بلکه برای اين کار بایدا زضربات پیروز مندانه شمشير استفاده کرد .

وظیفه سیاست داخلی حکومت عبارت از ساختن این
شمشیر است و بس ... وظیفه سیاست خارجی عبارت از این
است که آهنگر با کمال اطمینان و خاطری آسوده بتواند
کار کند و یارانی برای روز جنک پیدا شود.

من در قسمت اول این کتاب شرح داده ام ...

من در قسمت اول این کتاب در باره نقايس سیاست
«اتحاد بازی» پيش از بنك شرح و توضيح داده ام. برای حفظ
ملت و تغذیه ملت ما چهار وسیله در دست بود و اولیای امور
راه چهارم را که اثرش از سه وسیله دیگر کمتر بود، انتخاب
کردند و برای آنکه در باره سیاست ارضی در اروپا توافق
حاصل آورند، بدنبال سیاست استعماری باز رگانی افتادند.
این سیاست مثل آن تصور باطلی که بر مغز هادست
یافته بود و بموجب آن گمان می رفت که باين وسیله از استعمال
اسلحة جلوگیری خواهد شد، بسیار خام و ناپاخته بود. نتیجه
این اقدام که برای اشغال همه کرسی ها صورت میگرفت،
بسیار روشن و آشکار بود و بسیار آسان بود که انسان این
نتیجه را پيش بینی کند. دولت آلمان در کنار نشست و جنک

آدولف هیتلر

نفر دوم سمت چپ «سروخه هیتلر»

جهانی صورت مخارجی بود که عاقبت بگردن رایش افتاد و رایش برای پرداختن قروض خود که زائیده سیاست خارجی خاصی بود، ناگزیر این مخارج را تأمین کرد.
بهترین راه ...

در آن ایام بهترین راه، طریق سوم بود و آن عبارت از این بود که قدرت رایش در اروپا، در سایه تسلیحات و تصرف اراضی جدیدی در این قاره بیشتر شود. واگرده دولت آلمان با این کار توجه می کرد، می توانست در آینده دست بتسخیر

نبرد من

مستعمرات بزند و بر وسعت خاک خود بیفزاید.

درست است که برای پیروی از چنین سیاستی لازم بود که آلمان پیمان اتحادی با انگلستان بیندومدت چهل یا پنجاه سال منابع بی اندازه‌ای را صرف تقویت نیروی نظامی خود دند و هر گونه هزینه‌فرهنگی را در درجه‌دوم قرار دهد. رایش می تواند کاملاً این مسئولیت را بگردان بگیرد. اهمیت و عظمت فرهنگی یک ملت تقریباً پیوسته‌مرهون استقلال سیاسی آن ملت است و باین ترتیب شرط لازم وجود عظمت فرهنگی یا ظهور فرهنگ است. از این و وقتی که سخن از آزادی سیاسی یک ملت بمیان می‌آید، نباید از هیچ‌گونه فدا کاری مضایقه کرد بلای آنکه این فدا کاریها در مقابل آزادی سیاسی هیچ است.

چیزی که از بودجهٔ هزینه‌های فرهنگی بقوع تقویت قوای نظامی کاسته می‌شود، ممکن است در آینده دوباره با فرع آن گرفته شود. حتی میتوان گفت که پس از آنکه دولتی همه کوشش‌های خود را صرف یک امر می‌عنی حفظ استقلال خود کرد، دوره آسایش پیش می‌آید و توازن جدیدی دیده

آدولف هیتلر

میشود که در نتیجه آن قوا و استعدادهای فرهنگی ملت، قوا و استعدادهایی که تا آن روز دستخوش اهمال و سهل انگاری شده بود، بوضع خارق العاده و تعجب آوری شکسته باز و میشود.

آری رونق و ترقی قرن پریکلس یدبیال بد بختیهای بیشماری که از جنک با ایرانیان پیداشده بود، فرا رسید و جمهوری روم وقتی که از اضطرابهای جنک با کارتاز نجات یافت، بتمند عالیتری نایل آمد.

بدیهی است که از ایک اکثریت کاملاً احمق و بیکاره پارلمانی نمیتوان انتظار داشت که عزم واردۀ خود را نشان دهد و همه منافع دیگر ملت را بوضع بیرونمانه‌ای قدادی یا کوچکی وظیفه بکند؛ این وظیفه عبارت از این است که مقدمه کار شکرف و بزرگی فراهم آید که در آینده ضامن وجود و بقای کشور باشد. اما چه باید کرد؟ پدر فردریک کبیر لازم است که همه چیز را قدادی این امر بکند. پدران این سیستم احمقانه دموکراسی پارلمان ها که ساخت کارخانه قوم یپود است، قدرت این کار را ندارند.

تبرد من

وحالا معلوم میشود بچه علت تهیه وسایل نظامی که
می توانست موجب تسخیر اراضی تازه‌ای در اروپا شود ،
در دوره پیش از جنک بسیار متوسط بود .
وچون کسی نمیخواست گه ...

وچون کسی نمیخواست که زحمت تهیه وسایل هر تب و منظم
جنک را بخود بدهد ، از تسخیر و تصرف اراضی در اروپا صرف
نظر شد و در مقابل پیروی از سیاست مستعمراتی و بازرگانی
مایه آن شد که اتحاد با انگلستان که از نظر من - هن
اتکاء به رویه صورت پذیر بود ، صورت نیا

بدنبال اشتباه ، خطاب بدنبال خطاب منجر به جنک
آلمان که بی یارو یاور بود و بجز خانواده‌ها بسیور گک ،
این بالای موروشی ، چیزی نداشت باین جنک کشانده شد.
باید گفته شود ...

برای توصیف و تشریح سیاست خارجی کنو نی ما باید
گفت که این سیاست خط مشی روشن و صریحی ندارد . اگر
پیش از جنک آلمان بغلط از طریقۀ چهارم پیروی کرد یا از
طرف دیگر اندکی در این راه پیشرفت داشت امر و ز محال

آدولف هیتلر

است حتی تیزبین ترین چشمها نیز بتواند راهی را که پس از انقلاب پیش گرفته شده است، بشناسد. و امر و زیمشتر از زمان پیش از جنگ، هر گونه سیستم و روش عاقلاندای از میان رفته است مگر اینکه این اسم بکوشش‌هایی که برای از میان بردن یگانگامان زنده شدن و قد علم کردن ملت‌ها بکار می‌ورد داده شود.

اگر انسان با خونسردی اوضاع کنونی ملت‌های اروپا را بررسی کند بنتیجهٔ ذیل می‌رسد.

سیصد سال است که تاریخ قارهٔ مادستخوش سیاست‌های انگلستان است. دولت انگلستان در سایهٔ کاری که می‌کرد و برای اینکه دولتهای مختلف اروپا را در صفت مقابل یکدیگر قرار میداد، توازنی در میان قوا بوجود می‌آورد و در سایهٔ این کار می‌توانست پشت جبهه را بطور غیر مستقیم مستحکم کند و با خاطر آسوده‌ای بمقاصدی که سیاست انگلستان در جهان داشت، برسد.

آرزوی دیرین سیاست انگلستان (که در آلمان سن ارتش پروس را می‌توان با آن برابر دانست) از زمان سلطنت

نبرد من

ملاقات هیئت‌های رئیس جمهور آلمان و هیتلر بیشوای حزت نازی ملکه الیزابت این بوده است که از یک هدف پیروی شود: این هدف عمارت از آن است که به روسیه‌ای از رسیدن قوای، یک دولت اروپائی پایه دولتهای بزرگ که جلوگیری شود و اگر قوای یک دولت اروپائی باین حدر سید، آن دولت بزرگ اسلحه از پایی بیفتند.

آدولف هیتلر

وسایل قهری‌ای که انگلستان عاده در چنین صورتی
بکار می‌برد بر حسب وضع و وظایفه‌ای که در میان بود تغییر
می‌کرد. اما تصمیم و قدرت اراده‌ای که بکار می‌باشد بیوسته همان
بود که بود... آری، هر چهوضع انگلستان در جریان زمان
دشوار شد، بهمان اندازه هم حکومت امپراتوری بریتانیا
لازم دید که وضع را چنان زگبدار که دول مختلفه بر اثر رقابت
بایکدیگر قوای خود را فلجه کند.

وقتی که مستعمرات انگلستان در امریکای شمالی
از مادر وطن جدا شد، انگلستان کوشش‌های خود را برای
حفظ پشت سر خود از جانب اروپا دو بر این کرد و باین ترتیب
وقتی که اسپانیا و هلند، دولت بزرگ دریائی، از میان
رفتند، دولت انگلستان همه قوای خود را بر ضد آرزوهای
جهانگشائی فرانسه بکار انداخت تا آنکه عاقبت باستوط
ناپلئون اول خطی‌که تفوق و سیاست قدرت نظامی، (قدرتی
که انگلستان مخصوصاً از آن وحشت داشت)، برای انگلستان
بوجود آورده بود، از میان رفت.

نبرد من

تکامل سیاست انگلستان

در باره آلمان

تکاملی که سیاست بریتانیا در باره آلمان پیدا کرده بسیار کندو آرام بوده است و عملت این امر فقط آن بود که دولت آلمان، برای عدم وحدت ملی ملل آلمان، خطری برای انگلستان نداشت بلکه آن بود که افکار عامه انگلستان از بس برای تبلیغات دولت خود بیک نقطه توجه یافته بود، نمیتوانست بیکدم بسوی نقطه دیگری متوجه گردد. ولازم بود که این کار آرام آرام صورت گیرد.

حساب خشک و بیروح مرد سیاسی گاهی باید برای حصول مقصود از احساسات کمک بگیرد... برای اینکه احساسات موتوری است که بینگام کار قویتر از ایام دیگر است و بهتر در مقابل زمان مقاومت میکند.

مرد سیاسی پس از اجرای یکی از نقشه ها و طرحهای خود میتواند کارها و کوششها معنوی خود را بسوی نقشه های دیگر متوجه گرداند اما برای آنکه احساسات توده ها با مقاصد جدید پیشوا ورئیس خودساز گاروهم آهنگ شود، باید بکاری

آدولف هیتلر

طولانی دست زد و آرام آرام پیش رفت .

دیپلماسی را چگونه باید بکار بست ؟

دیپلماسی را باید چنان بکار بست که ملتی برای
قهرمانی خود بقینا و اضمحلال کشانده نشود . دیپلماسی باید
بوضع مؤثری هر اقب و مواطن حفظ ملت باشد . ویرای
حصول این نتیجه ، هر وسیله ای مجاز و مشروع است و
عدم استفاده از همه وسائل را باید « فراموش کردن جنایتکارانه
و ظیفه » نام داد .

وضع فرانسه امروز

امروز وضع فرانسه بسیار فرق کرده و دولت فرانسه
از نظر قدرت نظامی نخستین دولت شده است و در قاره اروپا
هیچگو ندر قیب بزرگی ندارد ... دولت فرانسه از سمت جنوب در
پشت مرزهایی که آن دولت را از جانب اسپانیا و ایتالیا محافظت
میکند ، در امان است . وضع وطن ماما یه آن است که فرانسه
از جانب آلمان نیز خاطری آسوده داشته باشد ... فرانسه در
قسمت بزرگی از سواحل خود ، در مرأ کفر حیاتی امپراطوری
بریتانیا استقرار یافته است . و نه تنها این مرأ کفر حیاتی هدفهای

نبرد هن

سهل الوصولی برای هوایماها و توبهای دور زن است بلکه خطوط بازرگانی انگلستان در معرض حمله زیر دریائیها خواهد بود و وسیله دفاعی نخواهد داشت.

یک جنگ زیر دریائی که تکید گاهش سواحل ممتدو دامنه دار اقیانوس اطلس و سواحلی باشد که فرانسه در طول مدیترانه در اروپا و در افریقا شمالي دارد، برای انگلستان عواقب غم انگیز و نکبت باری خواهد داشت.

باین ترتیب ...

باین ترتیب ثمره ایکده انگلستان (از نظر سیاسی) از مبارزة خود برضد افزایش نیروی آلمان برده است، عبارت از استقرار تسلط و تفوق فرانسه بر قاره اروپا است. واز نظر نظامی نتایج ذیل بدست آمده است: «انگلستان فرانسه را بعنوان نخستین دولت زمینی پا بر جا کرده و ناگزیر ممالک متحده امریکا را در دریا نظیر خود شناخته است».

واز نظر اقتصادی انگلستان اراضی و سرزمین هائی را بمتقین قدیم خود داده است که برای آن دولت حائز اهمیت

آدولف هیتلر

فوق العاده ای بود .

سیاست انگلستان ...

آرزوی انگلستان پیوسته این خواهد بود که دار ظهور دولت مقندری در اروپا جلو گیری کند و نگذارد قدرت هیچ دولتی در قاره اروپا به اندازه ای افزوده شود که بتوا در ل بزرگی در سیاست جهانی بعده بگیرد ... با این ترتیب انگلستان در آرزوی این است که توازنی در میان قوای دول اروپا وجود داشته باشد زیرا که این کار شرط تسلط و تفوق انگلستان بر سراسر دنیا است .

- سیاست فرانسه ... -

و چیزی که فرانسه پیوسته در آرزوی آن خواهد بود، این است که از افزایش قدرت آلمان جلو گیری کند و نگذارد که آلمان هر گز دولت مقندر و مسلط و بزرگی شود ... دولت فرانسه میل دارد اتحادیه ای از کشورهای کوچک آلمان بوجود آید و در این اتحادیه توازنی در میان قوای وجود داشته باشد و این دولتهای کوچک تابع قدرت مرکزی نباشند و بالاخره سیاست دولت فرانسه این است که ساحل

روز دوم اوت ۱۹۳۴ هیندنبورگ فوت میکند و بامرک او هیتلر فرماندار مطلق میگردد، در عکس فوق کاخ دولت جدید خودرا با یه گذاری میکند چپ رود «رن» را اشغال کند. همه‌این شرایط برای استقرار سلطه فرانسه در اروپا لازم است.

هدف و مقصد دیپلماسی فرانسه پیوسته با آرزوهای اساسی دیپلماسی انگلستان مخالف خواهد بود.
سرنوشت فرانسه و انگلستان ...

سرنوشت فرانسه و انگلستان فقط در مواردی بیکدیگر

آدولف هیتلر

نژدیک میشود که پیروزی مشترک و فتوحات مشترکی در نظرداشته باشند و خلاصه کاری در میان باشد که مایه افزایش قدرت گردد و هر دولت از آن استفاده کنند.

اما ...

اما هدف هر رجل سیاسی و هر مردی که راهبردی باشد، این است که در موقع معین، در وقتی که سخن از عمل لازمی بمیان می آید، یارانی پیدا کند که برای دفاع از منافع خود باید از همان وسائل استفاده کنند.

اجرای این اصل باید وابسته بجوابی باشد که پرسش‌های ذیل داده خواهد شد.

کدام دولتها هیچ‌گونه نفع حیاتی در این امر ندارند که یک اروپایی مر کزی آلمانی از میدان بیرون گذاشته شود تا اینکه فرانسه از نظر اقتصادی و نظامی مقام وسلطه اعتراض ناپذیر و مسلمی بدست آورد؟ و کدام دولتها با آن وضع و با آن سیاست دیرینی که دارند، این پیش آمدرا خطری برای آینده خود تلقی خواهند کرد؟

زیرا که ...

زیرا که باید بالاخره بوضع روشنی متوجه این نکته بود که فرانسه دشمن جانی و دشمن بیرحم و کشنده ملت آلمان بوده و خواهد بود . حاکم فرانسه هر کس بوده است و هر کس بشود ، چندان در این میان اهمیتی ندارد . خواه حاکم فرانسه بوربون های ایازا کوین ها ، ناپلئون های ادامه کرات بورژواها ، جمهوری خواهان مسیحی یا بولشویست های سرخ باشد ، هدف نهائی سیاست خارجی این اشخاص همیشه آن خواهد بود که بر مزر «رن» دست یابند و وضع و موقع فرانسه را در این رود محکم و استوار گردانند و کوشش بکار ببرند که آلمان در حال تجزیه و قطعه قطعه باشد .

انگلستان آرزومند است .

انگلستان آرزومند است که آلمان یک دولت جهانی نباشد . اما فرانسه میل ندارد دولتی بنام آلمان وجود داشته باشد . این نکته فرق بزرگی با یکدیگر دارد ! اما امروز مادر راه اینکه یک دولت جهانی بشویم مبارزه نمیکنیم . ما باید در راه وجود و بقای وطن خود ، در راه وحدت ملت خود

آدولف هیتلر

و در راه تهیه نان روزانه فرزندان خود مبارزه کنیم و اگر توجهی
بنتیجه آن چیزها بکنیم و متفقینی را که اروپا می‌تواند بما
پدهد، از نظر بگذرانیم می‌بینیم که بجز دولت کسی را
نخواهیم داشت وایندو دولت عبارتند از انگلستان و ایطالیا.
انگلستان میل ندارد ...

انگلستان میل ندارد در مقابل خود فرانسه‌ای داشته
باشد که دست مسلح آن، دستی که اروپا قدرت پس زدن آن
را ندارد، بتواند روزی از سیاستی دفاع کند که این سیاست
مخالف منافع انگلیس باشد.

انگلستان هر گز نمی‌تواند آرزو کند که با فرانسه‌ای
سرکار داشته باشد که در سایهٔ معادن سرشار ذغال و آهن
اروپای غربی بتواند در اقتصاد جهانی برای آن دولت تولید
خطیری کند و کاری کند که منافع انگلستان را بخطر بیندازد
واز این گذشته انگلستان نمی‌تواند آرزو کند که فرانسه
در سایهٔ تکه کردن بقیهٔ اروپا چنان وضع روشنی در
سیاست اروپا پیدا کند که سپس خود را اختارو یا مجبور ببیند
که در سیاست جهانی با کوشش و جاه پرستی بیشتر یکهستن

نبرد من

سیاست فرانسه است دست بکار بزند . بمبهای «زیپلن» می توانست هر شب چند برا بر شود... تفوق نظامی فرانسه بر قلب امپراطوری جهانی بزرگ که انگلستان بر آن حکومت دارد سنگینی میکند .

ایتالیا نیز نمیتواند...

ایتالیا نیز نمیتواند مایل باشد که این وضع و موقع مهمی که فرانسه در اروپا اشغال کرده است ، بیشتر از این تقویت پیدا کند .

آینده ایتالیا وابسته بتوسعه ارضی است و عوامل این توسعه ارضی در اطراف حوزه مدیترانه جمع است .

چیزی که ایتالیا را بجنگ سوق داد ، محقق آمیل و حسرت این نبود که آن دولت برای عظمت فرانسه کار کند بلکه این بود که ضربت کشنه را بر قیب متغور خود در آدریاتیک بزند . هر قدم تازه ای که فرانسه بر دارد و قدرت خود را در اروپا بیشتر گرداند مانع تازه ای است که ایتالیا در آینده به آن برخورد خواهد کرد . از این و هر گر نباید تصور کرد که قرابت نزدیکی تواند هر گونه رقابتی

آدولف هیتلر

در ابتدا اشخاص محدودی بسخترانی هیتلر گوش میدادند
را از میان دو ملت ببرد .
واگر اوضاع اروپا را با چشم حقیقت بینی مطالعه

نبرد هن

مقابله کمی هزاران نفر در نطق‌های بیشوا اجتماع کردند. در جلو «گورینگ» دیده میشود

کنیم معلوم میشود که دو دولت «انگلستان و ایتالیا» دولتهای هستند که وجود آلمان ضرری بمنافع خصوصی آنها نمیزند و تا حدی منافع خصوصی این دو دولت با وجود آلمان توافق دارد.

آیا میتوان ...

آیا اصولاً میتوان با آلمان کنونی پیمان اتحادی

آدولف هیتلر

منعقد کرد؛ دولتی که برای اجرای حمله و نقشه‌تعزیز-
آمیزی در جستجوی متفقی است آیامی تواند با کشوری که
حکومت‌های آن سالها بدترین و غم انگیز ترین
امتحان عدم لیاقت و بی‌غیرتی صلح‌جویانه را داده‌اند و عده
بیشماری از افراد ملت که چشم‌شان را دکترین‌های
دموکراتیک و مارکسیست کور کرده است در آنجا ببدترین
وضعی بملت و کشور خودشان خیانت می‌کنند، پیمان اتحاد
بیند؛ آیا ممکن است کشوری فعلاً امیدوار بایجاد
واستقرار روابط با کشوری باشد که آشکارا جرأت و میل
آن را ندارد که حتی یکی از انگشتانش را برای دفاع از حیات
خود و از زندگانی ساده خود حرکت بدهد؛ آیا آن دولت
می‌تواند این امید و اعتماد را داشته باشد که روزی بیاری این
دولت در راه دفاع از منافع مشترک دست با سلاح ببرد؛ آیا دولتی
که پیمان اتحاد برای آن بیشتر از ضمانتی نظیر پیمان
غم انگیز اتحاد مثلث که هدفش حفظ کشوری از انهدام
تدریجی است، ارزش دارد و باید ارزش داشته باشد، حاضر
خواهد بود که با دولت دیگر، با دولتی که صفات مشخصه اش

نبرد من

عبدیت و برگی در مقابل بیگانه است و در داخله کشور
همه فضایل و خصایل ملی را حفظ کرده است ، بادولتی که
بر اثر خطأ و رفتار سر تا پاشتباه عظمت خود را ازدست داده
است ، با حکومت‌هائی که قدرت ادعای ذره‌ای احترام در مقابل
اتباع خود را ندارند ، پیمان اتحاد پسند؟

نه!

نه! دولتی که به حیثیت و اعتبار خود پابند است و از پیمان
اتفاق چیزی بر تراز آن جیفه‌ای انتظار دارد که پارلمان نشینان
غارا تگر بدنبال آن در تکاپو هستند ، با آلمان امروز عقد
اتحاد نخواهد بست و حتی این دولت نمیتواند چنین کاری
بکند .

عدم لیاقت کنوئی مادر اجرای قرارداد‌های اتحاد
دلیل عمیق و قطعی همکاری بزرگی است که میان راهنمایان ،
دشمنان ما ، وجود دارد .

باين ترتیب ...

باين ترتیب «یهودی» کسی است که امروز با حرارت
بیشتری آلمان را به فنا قطعی میکشاند . تمام آن اوراقی

آدولف هیتلر

که در دنیا بر ضد آلمان چاپ می شود : بدست قوم یهود نوشته می شود. آری، چه در زمان صلح و چه در زمان جنگ مطبوعات بورس بازان یهود و مارکسیستها چنان آتش کینه را بر ضد آلمان تیز کرد که دولتهاي جهان يك يس از دیگري از بیطری صرف نظر کردند و منافع حقیقی ملتها را ندیده گرفتند و در جریان دنیائی که با مامیجنگید، در آمدند.

در فرانسه ...

اکنون تنها در فرانسه میتوان توافق مخفیانه ای بهتر از ایام دیگر در میان مقاصد بورس بازان (یهودیان را باید تماینده این مقاصد دانست) و تمايلات یک سیاست ملی که از شو وینیسم الیام میگیرد ، مشاهده کرد . و محققان اشتر اک و تشابه مقاصد و نظرات است که خطر عظیمی برای آلمان پیار آورده است . و باین علت است که فرانسه خطرناکترین دشمن ما بوده است و خواهد بود .

این ملت که روز بدر جهاد سیاه پوستان تنزل میباشد، این ملت که یهودیان را در وصول به مقصد که عبارت از سلطنت بر اسر دنیا است یاری میدهد ، با این عمل وجود نژاد سفید

برد من

را در اروپا بخطر انداخته است.

آلودگی و تعفنی که بر اثر هجوم خون سیام پوستان باطراف رود رن، به قلب اروپا پدید آمده است، عطش انتقام آمیخته به سادیسم و فساد این دشمن موروثی ملت ما را بخوبی فرومی تشدید و بحساب سرد قوم یهود که این کار در نظرش مقدمه دور گه کردن قاره اروپا است و آلوده کردن تراز سفید را با خون انسانهای پستی اساس سلطه خود میدارد، مساعدت می کند.

رلی که فرانسه دارد.

رلی که امروز کشور فرانسه (فرانسه ایکه عطش انتقام بیجانش آورده است واژروی نظم و ترتیب بوسیله قوم یهود رهبری میشود) در اروپا بعهده گرفته است جنایتی است که بر ضد وجود انسانهای سفید پوست صورت میگیرد... و این کار روزی تمام افراد انتقام‌جوی نسلی را که آلوده کردن یک تراز بنظرش جرم موروثی پسریت شمرده میشود، بر ضد فرانسه برآ خواهد انداخت.

آدولف هیتلر

در موقع سخنرانی قباده‌های مختلفی می‌گرفت

نبرد هن

اما در باره آلمان...

اما در باره آلمان باید گفته شود که خطر فرانسه، این کشور را مجبور و مکلف می‌سازد که احساسات را در درجه دوم قرار بدهد و دست دوستی بسوی کسی دراز کند که هستی او را نیز فرانسه در خطر انداخته است و میل ندارد در برابر افکار تسلط جویانه فرانسه صبر و تحمل پیشه کند و یا از این میان رنجی بیرد.

در اروپا، در تمام آینده ایکه چشم ما امروزی تواند ببیند، بجز دو متفق برای آلمان نمی‌توان پیدا کرد و آندو متفق عبارت از انگلستان و ایتالیا هستند و بس.

باید همچوچه بود که ...

همه کارهای آنها از روی قصد و اختیار صورت گرفته است ... چه روشنفکر انیک چشم‌ماکاری کرده‌اند که برای هر شخص فکوری غیر قابل تصور است: اینها بوضع عاجزانه‌ای کوشش‌ها کرده‌اند که نظر لطف فرانسه را بسوی خود جلب کنند.

آری این اشخاص در سالهای گذشته، با حماقت تأثیر-

آمیزی که در خیال‌پرستان اصلاح ناپذیر و سرخخت دید
میشود، شب و روز کوشیده‌اند که با فرانسه دوست شوند.
آری اینها پیوسته در برابر «ملت بزرگ» سر تعظیم فرود
می‌آوردن و هر اقدام خائن‌اند در خیم فرانسها نخستین علامت
و آثار تغییر خط مشی و تغییر روش آن کشور می‌پنداشتند.
طبعاً آنها نی که سیاست هارا در پشت پرده رهبری
می‌کردند، هرگز با این عقیده کاملاً نادرست موافق نبودند. در
نظر آنها توافق و اتحاد با فرانسه بمنزله از هیان بردن هر
گونه سیاست اتحاد مؤثر بود. این اشخاص مقاصد و هدفهای
فرانسه و مقاصد اشخاصی را که در پشت سر فرانسه بودند،
بخوبی میدانستند و چیزی که آنها را وادار باینکار می‌کرد
آن بود که از قرار معلوم چنان می‌پنداشتند که ممکن
است سرنوشت آلمان تغییر پیدا کند و متوجه این نکته
نبودند که در صورت دیگر ممکن است که ملت ما بر اهدیگری

برود.

زیرا اگه ...

زیرا اگه خطایه‌ها و نطقهای آتشین و مزورانه‌ای که

نبرد هن

از طرف نمایندگان خوشبوش مجلس در میدان شهرداری وین یا در جلو فلدرنهال مونیخ ایراد میشد، قادر نبود که تیروول جنوبی را به تصرف آلمان بدهد. بلکه چیزی که می‌توانست اینکار را بکند، گردان‌هائی بودند که در جبهه جنگ می‌کردند.

واشخاصی که مایه آن شدند که خط جبهه از هم گستته شود، به تیروول و همه اراضی و سرزمینهای آلمان خیانت کردند.

با اینهمه ...

با اینهمه باید متوجه این نکته بود که ما نه بزور استغاثه از درگاه قادر مطلق می‌توانیم اراضی از دست رفته را بچنگ آوریم و نه در سایه امیدواری تقدس آمیز به جامعه ملل می‌توانیم باین مقصود بررسیم... چیزی که بتواند این اراضی را بدست ما بدهد، زور اسلحه است و بس -

باید گفت ...

باید باوضوح لازم باین آقایان گفت که تیروول دست‌خوش خیانت شد! و در درجه اول دست‌خوش خیانت آن افراد آلمانی

آدولف هیتلر

شد که صحیح و سالم بودند و در سالهای ۱۹۱۴ - ۱۹۱۸ در نقطه‌ای از جبهه خدمت نکردند و بوطن خود سودی نرساندند.

در درجه دوم این سر زمین دستخوش خیانت اشخاصی شد که در آن سالها به تقویت حس و نیروی مقاومت ملت ما یاری نکردند و باین وسیله نگذاشتند که ملت ما بحق ادامه دهد و تا نفس آخر پایداری کند.

در درجه سوم تیروول دستخوش خیانت اشخاصی شد که خواه مستقیماً و خواه غیر مستقیماً در انقلاب نوامبر شرکت کردند و باین ترتیب سلاحی را که یگانه ضامن نجات تیروول جنوبی بود، بشکستند.

و در درجه چهارم دستخوش خیانت همه احزاب و همه اعضای آن احزابی شد که امضا خودشان را زیر پیمانهای شرم آور و ننگین و رسای و سن ژمن گذاشتند. آری، آقایان و حضرات دلاوری که فقط لفظاً اعتراض می‌کنید، موضوع این است!

لبرد من

امروز ...

امروز یک فکر ساده راهبر و وجہه همت من است
و بس : «اراضی از دست رفته را نمیتوان بازبان تیز و برد
و کلای داد و فریاد کن بدست آورد بلکه باید این اراضی
را بضرب شمشیر تیز یعنی بقیمت جنگهای خونین تصرف
کرد .

بهر حال ، من با کمال شجاعت و اطمینان خاطر اعلا
میکنم که با این سر نوشته نه تنها من تسخیر تیروں جنوبی
را در سایه جنگ میسر نمیدانم بلکه شخصاً عقیده دارم ک
ناید با این جنگ دست زد برای آنکه یقین کامل دارم ک
این مسئله نمی تواند اشتباق و حس وطن پرستی آتشینی را
که ضامن پیروزی است ، در تمام افراد ملت آلمان بیدار
کند . بنظر من ، برعکس ، اگر مقرر باشد که روزی خون
ماریخته شود ، جنایت است که ما این خون را در راه نجات
دویست هزار آلمانی بریزیم در صورتیکه ، در کنار ما ، بیشتر
از هفت میلیون نفر آلمانی در زیر سلطه نیگانه (مقصود اشغال
رنانی است) دست و پامیز نندوش ریان حیاتی ملت آلمان (مقصود

آدولف هیتلر

به بینات خود ایمان داشت

و درن است) از کشوری میگذرد که دسته های سیاه پوستان در

آن جست و خیر میکند.

فشاری که دشمنان
بر ما روا میدارند

فشاری که دشمنان بر ما روا میدارند، مثل سابق باقی داشتند. اما این کار حوارت و تضییی تواید میکند شکی نباید نمیشود بلکه این کار حوارت و تضییی تواید میکند شکی نباید داشت که این نوع بسیار تغییر کرده است و اگر این تکامل معنی‌دار نتواند بصورت راستا تغییر قدرت سیاسی و غیری را حفظ جنسی طاهر ننمیشود. گذاشت بکسر دن کسانی است که از سال ۱۹۱۸ برهان ماحکومت میکنند و پیا اقتدار خودشان، نه بفرمان آسمان. ملت ما را از مبانی عی بروند.

المقدمه ...

البته اگر امرورز دل کسانی بدحال ملت مامی سوزد، باید از خود پرسید که برای اصلاح این ملت چه کاری کرده اند؟ آیا این پشتیبانی کمی که ملت از تصمیمات دولتهاي نیمه جان ما کرده است، نشانه نیروی حیاتی ضعیفی است که در ملت ما وجود دارد یا نشانه آرن است که این کوشش و اقدام که برای حفظ این گوهر گرانها بکار میرود، کاملاً

آدولف هیتلر

«همه‌جا (ما یعنی کامپ) با گراور پیشواج تمدید خورد»
نقش بر آب شده است؟

دولتهای ما برای آنکه حس غرور ملی، هر دانگی
غرور آمیز و حس کینه، دختر خشم، در وجود این ملت بیدار
شود، بچه کاری دست زده‌اند؟

وقتیکه ...

وقتیکه در سال ۱۹۱۹ پیمان صلح بملت آلمان تحمیل
شد، همه کس حق داشت امیدوار باشد که این وسیله‌وآلث

ذبرد هن

فشار بیحد خوس شدید آزادی را در ملت آلمان ماییدار خواهد کرد . بیمانهای صالح که ممثل تلازیانه بعزم و رملتها لطممه میزند ، اغلب مثل تختین صداهای طبل است که خبر از بروز و ظهرور انقلاب میدهد .

چه استفاده ای که انسان نمیتوانست از پیمان و رسای

پنکد !

این آلت رشوه خواری بیشتر از حدود این مایه‌ئنگ و خواری ممکن بود برای حکومتی که در فکر استفاده از آن باشد و سیله این شود که احساسات و غرور ملی را ببلندترین درجه برساند . هر گاه تبلیغات عظیمی از آن ستمها و جورهایی که از روی سادیسم صورت میگرفت ، استفاده میکرد ، می‌توانست بیقیدی تمام افراد ملتی را بحس کینه و عدوات مبدل کند و البته این حس کینه و عدوات رفتار فته بغيظ جنون آهیزی تبدیل میشد .

چه قدر آسان بود که این چیزها با حروف آتشینی در مغز و قلب ملت‌ها نقش بندهد تا بالاخره آن نگاه خواری بزرگی که ملت ما میکشد و آن کینه مشترک مثل آتش

آدولف هیتلر

دروجودشست ملیون مرد وزن زبانه بکشد و اراده پولادینی
در این تنور ساخته شود و این فریاد از آن تنور بیرون آید:
ما هیخواهیم دوباره دست باسلحه ببریم .
البته ...

البته، چنین پیمان صلحی مستحق این کار بود و با این ترتیب هیشد از چنین پیمانی استفاده کرد.
مخالفتی که بر قلب هاسنگینی میکرد و بی اختیاطی زیادی که از توقعات بی خدو حصر سر چشم میگرفت، مؤثر ترین سلاحهای بود که میشد از آنها استفاده کرد و با تبلیغات بزرگی ملت را از آن سستی بیرون آورد.
اما در آن موقع لازم است که هر ورقه چاپی - از الفبائی که بچه هامی خوانند تاروز نامه و ترازوینما و هر گونه آگهی ولوحدای بخدمت این مأموریت بزرگ و واحد گماشته شود تا آنکه این استعائدهای کاملاً بیغیرت مآبانه ای که اتحادیه های وطن پرستان ما از آسمان دارند و پیوسته میگویند: «خدای ما را آزاد کن!» در مغز کوچکترین اطفال ما باین دعای آتشین مبدل شود: خدای قادر مطلق، روزی سلاحهای

نبرد من

چند دوم جهانی با حمله آلمان به «دانزیک» شروع شد. در عکس بالا «هیتلر» در ملاقات با «جمهور این» نخست وزیر وقت انگلستان بوده است و همراه تقدیس کن، مثل ایام دیگر عادل باش، اگر ما اکنون لایق آزادی هستیم، تصمیم بگیر! خدا یا نبرد ما را تقدیس کن!
همه فرصت های مناسب را از دست دادند و کاری نکردند!

کاری که میکنی ...

کاری را که انجام میدهی، کاملا انجام بده!... این

آدولف هیتلر

داد و فریادی که بر ضد پنج یا شش دولت براه اند اخراج شده است؛ مایه آن میگردد که مادر کار تمر کر، تمام قوای معنوی و جسمی خود برای ضربت زدن بقلب پستورین - ننگینترین دشمن خود سستی و اهمال کنیم و پیش از آنکه باین کاردست رده شود، امکان تقویت خود را از این پیدا کردن متحدی فنی از دست بدهیم.

اینجا نیز ...

اینجا نیز نهضت ناسیونال سوسیالیسم مأموریتی دارد که باید بجانب اورد... ناسیونال سوسیالیسم باید بملت ما تعلیم دهد که چیزهای کوچک توجه نکند و بجز «همه مترین چیزها» بپیچ نگرد و قوای خود را در راه چیزهای درجه دوم و کوچک تلف نکند و از باد نبرد که چیزی که ما باید در راه آن بمار زده کنیم، وجود و حیات ملت ما است و یگانه دشمنی که باید آماج و هدف ضربات ما باشد، دولتی بوده است و خواهد بود که جان ما را از دستمان بگیرد.

مسکن است ما محبو بقدا کارهای بزرگ و سختی

نبرد هن

بشویم اما این کاردلیل آن نمیشود که از شنیدن برهان و
ندای عقل امتناع کنیم و بجای تمر کز قوا بر ضد مخوفترین
و خطرناکترین دشمن خویش فریادهای احمقانه‌ای بکشیم
و با سراسر دنیا مجادله کنیم.

از طرف دیگر...

از طرف دیگر ملت آلمان تاروزی که از نابکاران و
جنایتکارانی که بوطن او خیانت کرده و وطن اور افر وخته‌اند،
حساب نخواهد، از نظر اخلاقی حق ندارد دنیا را با آن
رفتاری که نسبت با ودارد، متهم کند. این عقیده قبل احترام
نیست که انسان از دور تیر ناسزا و تهمت و اعتراض بسوی
انگلستان و ایتالیا و یگر کشورها رها کند و بجنایتکاران و
بیش فهائی که مزدور تبلیغات جنگی دشمنان ما شدند و اسلحه
مارا از دستمان گرفتند و پشت مار از نظر معنوی و اخلاقی
شکستند و رایش ناتوان را بسی دینار فروختند، اجازه بددهد
که آزادانه میان ما گردش کنند.

از دشمن انتظار دیگری نمیتوان داشت!

از دشمن انتظار دیگری نمیتوان داشت. دشمن کار

آدولف هیتلر

«در این دنای جنگ‌سوز و راز و قیمت‌های بی‌ایمی».

خود را می‌کند و رفتار و اعمال او باید برای ما درس عبرتی باشد.

اگر انسان نتواند تایزن درجه بلند نظر باشد، باید متوجه بود که بجزیاس چاره‌ای نیست و باید در آینده از

نبرد من

تعقیب و اجرای سیاست اتحاد چشم پوشی کرد. چهاگرها نخواهیم که با اندگلستان - ببهانه اینکه مستعمرات هارا تصرف کرده است - با اینالیا - ببهانه اینکه تیروول جنوبی را شغال کرده است - بالهستان و چکوسلواکی - ببهانه اینکه لهستان و چکوسلواکی هستند - پیمان اتحاد بیندیم، دیگر در اروپا بجز فرانسه کشوری نخواهیم داشت که با آن پیمان اتحاد بیندیم و فرانسه همان کشوری است که باید گفته شود آلساس ولرن را از دست ما گرفته است.

سیاست خارجی دولت نژادی

سیاست خارجی دولت نژادی باید این باشد که وسائل زندگی نژادی را که کشور در آغوش خود گرد می‌آورد، در روی زمین مهیا سازد و روابط پاک و ناگستنی و پایداری که با قوانین طبیعت توافق داشته باشد، در میان عده و تکثیر نفوس از یک طرف و وسعت و ارزش زمین از طرف دیگر برقرار کند.

بعلاوه «رابطه پاک و درست» بوضعی اطلاق می‌شود که

آدویف هیتلر

ملتی در آن وضع یتواند افراد خود را بامنا بع مخصوصه خود
غذا بدهد.

فقط یک منطقه و یک فضای کافی میتواند در روی زمین
آزادی حیات ملتی را فراهم آورد.

امروز...

امروز آلمان یک دولت جهانی نیست حتی اگر ضعف
نظامی وقت مانیز خاتمه بیابد، هاییگر نمی‌توانیم مدعی
این مقام و این عنوان باشیم. از نظر تناسب و رابطه تعداد
سکنه با مساحت زمین هائیکه آلمان دارد، اهمیت موجود
غم انگیز ورقت یاری چون رایش چه خواهد بود. در دوره
ایکه رفته رفته هر قسمت زمین بدولتی رسیده است و پاره‌ای
از دولت‌ها تقریباً قاره‌ها را تسخیر کرده‌اند. نمی‌توان
سخن از دولت جهانی بزبان آورد... در صورتیکه تشکیلات
سیاسی ما چیزی است که «مرکز»^۱ آن بزحمت پانصد هزار

۱ - «مرکز» ترجمة کلمة *Métropole* است. برای آنکه معنی این کلمه روشن شود باید بگوئیم که جزیره بریتانیای بزرگ «متروبول» امیر اطوری انگلستان شمرده می‌شود. و در جمله‌های من کتاب مقصود از «مرکز» عبارت از کشور آلمان است.

نبرد هن

کیلو متر هر بع وسعت دارد.

ما باید ...

ما هموز باید در درجه اول اتازو نی سپس روسیه و چین را دول غول آسای دنیا بدانیم. اینجا صحبت از سر زمین هائی است که وسعت هر کدام ده برابر بیشتر از وسعت امیر اطوروی آلمان کنوئی است. فرانسه نیز باید در شمار این دولت ها آورده شود ... نه از این لحاظ که این دولت ارتش خود را روز بروز در سایه منابع انسانی مستملکات و سکنه سیاه پوست مستعمرات خویش تکمیل میکند بلکه اشغال خاک آن دولت از طرف سیاه پستان چنان بسرعت صورت میگیرد که حقیقتی توان گفت یک دولت افریقائی در خاک اروپا بوجود میآید.

سیاست مستعمراتی فرانسه امروز را باید و نمی توان با سیاست آلمان سابق مقایسه کرد. هر گاه تکامل فرانسه بیصد سال دیگر با این وضع کنوئی ادامه باید، بقا یا و آثار خون تزاد فرانسوی در دولت دور گه افریقائی و اروپائی که در حال نشوونما و تکوین است، از هیان میرود.

یک سر زمین وسیع قابل سکونت و خود مختار که از

آدولف هیتلر

در بحبوحة قدرت

نبرد من

رو درن تا کنگو کشیده شده است و پر از نژاد پستی است که رفت و رفته بر اثر اختلاط نژادها بوجود می آید ، دولتی بوجود خواهد آورد که باید دولت افریقائی اروپائی خوانده شود ، این است فرق مستعمراتی فرانسه با سیاست مستعمراتی قدیم آلمان ...
تمدن امیر دولت آلمان

دولت آلمان پیوسته مثل همه کارهای ما تمدن امیر غیر مکفی می اندیشیدواین بود که نه بدو سعت سرزمین های قابل سکونت نژاد آلمان افزود و نه دست را آن کار جنایتکارانه ای زد - که بتواند دولت آلمان را بکمک خون سیاه تقویت کند . تشکیل «عساکر» افریقائی شرقی آلمان در این راه تجربه کمرو - یانهای بود . در حقیقت این عساکر فقط در راه دفاع مستعمره و مهاجر نشین خودشان دست باسلحه برداشت . فکر اعزام دسته های سیاه پوست بمیدان جنگ اروپا - اگرچه این کار در دوره جنگ جهانی غیر ممکن و محال بود - هر گز بفکر دولت آلمان راه نیافت و حتی دولت آلمان این فکر را بعنوان نقشه ایکه در موقع مناسب قابل اجراء باشد به میان نکشید

آدولف هیتلر

و در باره آن گفتگوئی صورت نگرفت، بر عکس، فرانسویها، این فکر را همیشه یکی از اساس و عمل کوشش‌های استعماری دانسته‌اند.

هر گاه ...

هر گاه ناسیونال سوسیالیسم حقیقته میل داشته باشد که در مقابل تاریخ اجرای مأموریتی را بتفع ملت‌ما بخود تخصیص بدهد باید درست و بوضع غم انگیز و دردناکی از حال واقعی ملت آلمان در روی زمین آگاه شود سپس با شجاعت و بصیرت بر ضد بی‌قیدی و عدم لیاقتی که تا کنون سیاست خارجی ملت آلمان را اداره کرده است، مبارزه آغاز کند. و در آن موقع باید—بدون توجه بسنن و عقایدو افکار مردم— این شجاعت را داشته باشد که بتواند ملت ما و قدرت اورا گرد آورد و ملت مارا در مسیری که او را از این خانه و خاک تنک بر هاند و بسوی سر زمینهای تازه‌ای سوق دهد، بکار و ادارد و باین ترتیب ملت ما را از خطر فنا و انهدام در روی زمین یابرده دیگران شدن نجات بدهد.

نهضت ناسیونال سوسیالیست باید عدم تناسبی را که

نبرد هن

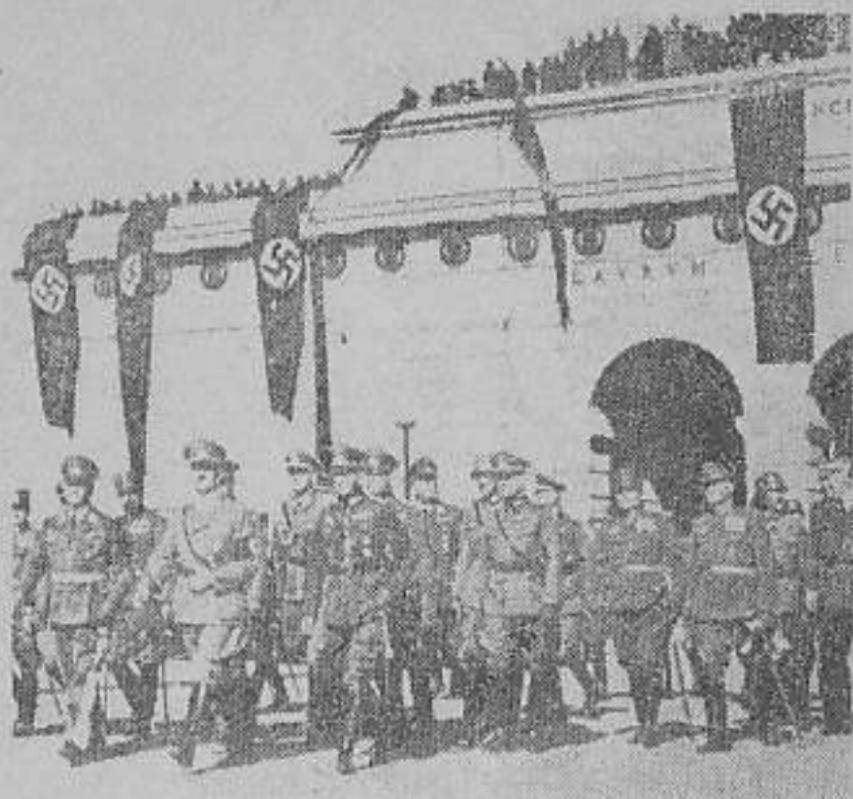
هیان تعداد سکنه ما و وسعت خاک ما وجود دارد، از میان بپردازید: وسعت خاک منبع رزق و غذا و تکیه گاه قدرت سیاسی است. نهضت ناسیونال سوسیالیسم باشد همچنین عدم تناسبی را که بین گذشته تاریخی وضعف کنونی ماهست، ضعفی که پایانی ندارد، از میان بپردازید.

ناسیونال سوسیالیسم باید متوجه این نکته باشد که مانگهیان بزرگترین نژاد بشری روی زمین - بر رگترین تعهدات و وظایف را بگردداریم. ناسیونال سوسیالیسم هر چه بیشتر ملت آلمان را به برتری نژاد خود واقف گرداند، بهمان میزان وظایف خود را بهتر انجام داده است و گذشته از تربیت سگها و اسبها و گربه‌ها، برخون خویش ترحم نموده است.

باید گفته شود ...

باید بگوییم که ادعای استقرار و تجدید مرزهای سال ۱۹۱۴ از نظر عواقب و نتایج خود یک حماقت سیاسی است و از این نظر می‌توان آن را جنایت حقیقی خواند و باید گفته شود که مرزهای آلمان در سال ۱۹۱۴ بسیار دور از

آدولف هیتلر

۱۱ مارس ۱۹۳۸ اطربیش (وطن اصلی خودرا) تصریف کرد، منطق بود. در واقع این مرزها تمام افرادی را که ملیت آلمانی دارند، در آغوش خود گرد نیاورده بود واز نظر سوق الجیشی نیز موافق عقل نبود. مرزهای سال ۱۹۱۴ نتیجه سیاست عاقلانه‌ای نبود بلکه مرزهای موقتی بود که در جریان مبارزة ناتمامی درست شده بود. حتی این مرزها تا اندازه‌ای

نبرد من

نتیجه بازیهای تصادف بود

... زیرا که

اکنون خدمه میدانند که تجدید استقرار هر زهای سال ۱۹۶۴ نیز چیزی است که میتوان بدون خویشی بآن نایل آمد. فقط اشخاص زودبادر و احمق می‌توانند این آرزو را در سر پپروزانند که بزور استغاثه و از روی انسانیت میتوان تجدید نظری در پیمان، و رسای کرد. صرف نظر از آنکه، چنین کاری مستلزم وجود 'رادهٔ تالیرانی' است که در کشور ما وجود ندارد، نیمی از رجال سیاست ما از عناصر بی‌سلک و نادرست و گرگهای باران دیده تشکیل یافته‌اند و از طرف دیگر این اشخاص قوت نفس و قدرت اراده‌ای ندارند و دشمن‌ما هستند. و در بارهٔ نیمه‌دیگر باید گفت که این اشخاص از هشتی مردم حلبیم و بر دبار و حیوان صفت‌وبی آزار و حاضر به خدمت تشکیل شده‌اند. واوضاع از کنگره وین تا اکنون بسیار تغییر کرده است: امروز دیگر شاهزادگان و معشوقه‌های شاهزادگان در بارهٔ مرزها چنانه نمی‌زنند بلکه سار در دست آن یهودی بین‌المللی بی‌رحمی است که در

آدولف هیتلر

راه تسلط بر مملکت دیگر مبارزه و نبرد میکند و هیچیک از این ملت‌ها نمیتوانند این دست را بجز با شمشیر از گلوی خود دور کنند. فقط عشق و غرور ملی آتشین و متمر کری میتواند بیک حمله، توطئه‌های بین‌المللی را از میان بردارد و این توطئه‌ها را که در راه برداشته شده است، نقش برآب کند. اما چنین عملی بدون خونریزی امکان ندارد.
فقط این نکته مسلم است و بس!

فقط این نکته مسلم است که حتی اگر اقدام باستقرار و تجدید مرزهای سال ۱۹۱۴ بنتیجه خوبی منجر شود، ملت آلمان بار دیگر خون خود را در این راه خواهد ریخت و وضع چنان خواهد بود که ملت آلمان دیگر تواند راه زندگی و آینده خود، حاضر بفدا کردن جان خود گردد. بر عکس، ماناسیونال سوسیالیست‌ها باید بوضع شکست ناپذیر و غیرقابل فسخی به‌هدف سیاست خارجی خود پابند باشیم: «برای ملت آلمان باید سرزمینی فراهم کرد که در این دنیا برای او مناسب باشد... و این عمل یگانه چیزی است که میتواند در پیشگاه خداونسل آینده آلمان خونریزی

نبرد من

ورود بخاک فرانسه برای انعقاد قرارداد

هارا توجیه و تأیید کند . در برابر خدا ... برای آنکه ما
برای این باین دنیا آمده‌ایم که تان روزانه خود را بقیمت
نبرد دائم و پایان ناپذیر بدست آوریم ... آری مامخلوقاتی
هستیم که هیچ چیزی برای گان و بین حمت به مادر نشده است
و سیادت خود را در روی زمین من هون کوشش و هوش

آدولف هیتلر

و فراست و شجاعتی هستیم که در سایه آشامیدنی تو اینم دنیار استخیر
و حفظ کنیم ..

ودر مقابل نسل آینده آلمان ... برای اینکه خون
یکفرد آلمانی ، آن خونیکه ریخته میشود ، با آلمان آینده
هزاران فرد و تابع تازه خواهد ادو و چودسر زمینی که روزی
اطفال تنومند نسلهای دهقانان آلمانی در روی آن صد چندان
خواهند شد ، دلیل فدا کردن فرزندان ما خواهد بود « رجال
مسئول - حتی اگر بدست نسل خود شکنجه دیده باشند بر اثر
خونی که ریخته شده است و آن فدا کاری بزرگی که ملت ما
را بآن وادار کرده اند - مجرم شناخته نخواهند شد .

در اینباره من باید بانیروئی هر چه تمامتر بر ضد
« نویسندگان بد » نژادی ، بر ضد آن نویسندگانیکه
اینگونه تسخیر اراضی را « نقض حقوق بشریت » میدانند و بکار
بردن چنگالهای خود را بر ضد این کار مجاز میشمارند ،
قد علم کنم .

انسان هر گز نمیداند چه کسی می تواند خود را
در پشت این اشخاص و افراد پنهان کند اما مسلم و بدیهی

نبرد من

حرب «فریکتیون»

است که اغتشاش و هرج و مر جیکه بدست این عدد بیمان می‌آید
بنفع دشمنان ملت است و این جنایتکاران در سایه‌ای نگوشه
کارها، اراده و حس دفاع از توقعات و آرزوی‌های حیاتی خود
را از ملت سلب می‌کنند و این اراده را از هیان هسی برندو
در این کار بدبیگانه و سیل‌های دست میزند که با این مقصد و
هدف سازش داشته باشد زیرا که هیچ ملتی در دنیا یک منزه
هر بع زمین ندارد که از روی اراده و حق برتری بدست آمده

آدولف هیتلر

باید . مرزهای آلمان مرزهایی موقه و تصادفی است که در جریان کشمکش سیاسی پایان ناپذیری بدست آمده است و مرزهایی که خانه ملت‌های دیگر را بزرگ میان گرفتند است، چنین است و همه چیز مانند شکل خارجی اراضی ماقبل در نظر مرد گیج و احمقی ممکن است مثل سنک خارا تغییر - ناپذیر جلوه کند و حال آنکه در حقیقت هر لحظه ایکه میگذرد . یک تحرک و تغییر و تبدیل ظاهری را که تیجهٔ پایان ناپذیر قوای طبیعت است بمانشان میدهد و باز قوای بزر گتری فردا این چیزها را تغییر می‌دهد یا از میان میبرد . این امر در باره ملت‌ها و مرزهای هم که آن‌ها را از هم‌دیگر جدا نمی‌سازد صدق می‌کند .

مرزهای کشورها

مرزهای کشورها کار مردان است و بدست مردان تغییر یافته است .

با این‌مهله ...

با این‌مهله ناسیونال سوسیالیست‌ها باید باین حد قناعت نشیم : وقتیکه ملت بزر گئی را انهمام و احتباط تهدید می‌کند

نیزد هن

حق خاک و زمین ، برای او تکلیف و وظیفه‌ای میگردد و مخصوصاً وقتی که صحبت از هلت کوچک سیاه پوستی در میان نباشد و صحبت از آلمان ، مادر حیات و مادر سراسر این تمدن کمونی بمبیان آید این حق وظیفه و تکلیفی می‌شود. آلمان یک دولت جهانی خواهد شد یا از میان خواهد رفت. اما برای آن که آلمان یک دولت جهانی بشود ، احتیاج بعظمت اراضی و توسعه اراضی خود دارد و این امر در حال حاضر عظمت و اهمیت لازمه را با آلمان خواهد داد و مایه آن خواهد شد که اتباع دولت آلمان بزندگانی خود ادامه دهند .

از این رو...

از این رو همان سیو نال سوسیالیست‌ها بطور مصمم واژ روی عزم واراده باید بر سیاست خارجی پیش از جذب خط بطلان کشیم. و آن سیاستی زادر پیش گیریم که شصصد سال پیش سیاست ما بود. باید پیش روی دایم ژرمن‌بارا بسوی جنوب غربی اروپا متوقف سازیم و توجه را بسوی شرق برگردانیم.

ما باید بسیاست مستعمراتی و بازار گانی پیش از جذب پایان دهیم و باب سیاست ارضی آینده را باز کنیم .

آدولف هیتلر

وما که اکنون از اراضی تازه در اروپا سخن می‌گوئیم، در آغاز کار باید در فکر روسیه و در فکر کشورهایی باشیم که بده آن کشور وابسته هستند.

وظیفه ما ...

وظیفه ما، وظیفه نهضت ناسیونال سوسیالیست، عبارت از این است که ملت خود را از نظر سیاسی چنان رهبری کنیم که آینده خود را در نشووهای سکر آوروسر مست کنند، جنگ جدید اسکندر نبیند بلکه آینده خود را وابسته بکار پر رحمت گاو آهن آلمان بداند، گاو آهنی که شمشیر باید زمین آن را فراهم آورد.

وقتیکه ...

از سال ۱۹۲۰ - ۱۹۲۱ وقتی که نهضت جوان ناسیونال سوسیالیست آرام آرام در افق سیاسی ظاهر گشت و وقتی که قیافه این نهضت جوان اینجا و آنجا دیده شد و نهضت نجات ملت آلمان شمرده شد، از جوانب گوناگون به حزب ما نزدیک شدند تا اینکه رابطه‌ای در میان این حزب و نهضتهای نجات کشورهای دیگر برقرار گشته باشد.

نبرد من

د من اجتمت از فرانسه به استقیان شکر و هر دم را سعی می‌خواهم

روسیه کنونی ...

روسیه کنونی، که طبقه حاکم‌بازمند خود را از دست داده است صرف نظر از افکار سری رهبران و خداوندگاران جدیدش تمیتواند در مبارزه نجات ملت آلمان دوست و متفقی برای ما باشد. از نظر کامل انظامی، وقتی که «آلمان و روسیه» بهمکاری یکدیگر بر ضد اروپای غربی و محتملابر ضد دنیا

آدوات همیتلر

جناح آغاز کنند، اوضاع مستقیماً بسیار خراب و هویل ایگریز خواهد شد. این جناح در خاک روس روزی نخواهد داد بلکه نز سر زمین آلمان جریان خواهد یافت و آلمان حتی نخواهد توانست کمک ناچیری نبرد ... ایگریز .
نه ... نه .

نه .. نه . هر اتحاد و اتفاقی که در میان مقاصد و هدفهای آن «جنگی» وجود نداشته باشد، معنی و ارزش ندارد. دوستی و اتحاد و اتفاق فقط از نظر جنگ و نبرد صورت میگیرد. واگر روزی که پیمان اتحاد و اتفاق بسته میشود، روز تصفیه حساب بسیار دور و دراز باشد، پیش بینی این روز و پیش بینی این نکته بزرگ که این پیمان، جنگی بدنیال خواهد داشت، بهتر از آن است که جناح پیش بینی نشود .

خطر روسيه

خطری که روسيه در زیر فشار آن از پایی در آمده است، همیشه آلمان را تهدید خواهد کرد. فقط یک نفر بورزوای ساده لوح وزود باور میتواند تصور کند که بولشویسم در طلس

نبرد من

از آخرین عکس‌های جاگت هیتلر

افتاده و خطرش مرتفع شده است.

آلمان هدف بولشویسم

امروز آلمان، هدف مهم آینده بولشویسم است.

ونیروی یک فکر بزرگ و نیروی وظیفه شناسی لازم است
که باز دیگر ملت مارا از چنگال این جانورهای پارهای

آدولف هیتلر

بخشد و نگذارد که حونها بیشتر از این فاسد و آسوده گردد...
تا اینکه قوای آزاد شده ملت ما پای بمیان گذارد و وجود
وهستی ملت ما را از هر لحظه تغییر کند و کاری صورت دهد
که باز گشت بلا یا و مصائب تازه‌ای تاروز گاران بسیار در از
محال و ممتنع باشد.

و وقتی که ما این هدف را دنبال می‌کنیم، دیوانگی
است که با کشوری عقد اتحاد بیندیم که زمام امورش در دست
دشمن جانی و کشنده نژاد هاست. وقتی که بایولشویسم
دوستی آغاز می‌کنیم و خود چنگال کمو نیسم می‌افتیم، چگونه
میتوان ملت آمان را از این چنگال زهر آسوده جات داد؟
وقتی که خود با این دستگاه جهنمی پیمان دوستی می‌بیندیم
و این دستگاه را بر سمت می‌شناسیم چگونه میتوان بکار گیری
آلمانی گفت که بولشویسم جنایتی بر ضد بشر است؛ وقتی که
رؤسای کشور شخصاً با قهرمانان این افکار متفق و دوست
می‌شوند، چگونه میتوان فردی را بعنوان مهر و رزی با این
افکار محکوم کرد؟

نبرد من

نبرد بر ضد بولشویسم .

نبرد بر ضد بولشویسم جهانی که زائیده قوم یهود است،
ایجاد میکند که خط مشی روشی در برابر روسیه شوروی
پیدا کرد . دفع شیطان را بدبست شیطان نمی توان کرد.

وصیت نامه سیاسی ملت آلمان
وصیت‌نامه سیاسی ملت آلمان برای خط مشی خود در
تاریخ باید همیشه این باشد:

«هر گز اجاهه مدهید که در قاره اروپا دو کشور»
«بوجود آید . هر اقدامی را که برای ایجاد و تأسیس»
«یک دولت نظامی در مرزهای آلمان بعمل آید-»
«اگرچه احتمال برود که این دولت ممکن است چنین»
«نیروئی پیدا کند . بمثزله حمله بر ضد آلمان بدانید .»
«متوجه باشید که ممانعت از تأسیس این دولت با همه»
«وسایل و در صورت لزوم بوسیله اسلحه نه تنها حق»
«بلکه وظیفه شما است و اگر چنین دولتی وجود»
«دارد ، این دولت را نابود و منیردم سازید . کاری کنید»
«که منبع قدرت کشور ما در مستعمرات نباشد بلکه»
«در اروپا ، در خاک وطن باشد تا روزی که رایش»
«بهریک از فرزندان ملت خود ، برای قرنها قطعه»
«خاکی نداده است ، هر گز آنرا در اهان مینهارید»
«هر گز فراموش مکنید که مقدس ترین حق در این»

آدولف هیتلر

« دنیا حق زمینی است که انسان می‌خواهد بادست خود،
در آن زراعت کند و مقدسه‌ترین فداکاری برای خونی،
است که در راه این زمین ریخته می‌شود . . .
من نمی‌خواهم ...»

من نمی‌خواهم بدون اشاره مجدد بدیگانه امکان اتحادی که اکنون برای مادر اروپا وجود دارد، این ملاحظات را بدور اندازم . من در فعل پیشین در باره متفقینی که آلمان می‌تواند پیدا کند، انگلستان و ایتالیا را بعنوان دو دولتی نشان دادم که اتحاد و اتفاق با آنها حتی بقیمت کوشش‌های بسیار بتفع ماست و اکنون می‌خواهم اهمیت نظامی این اتحاد و اتفاق را بیان کنم .

پایان این اتحاد و اتفاق از نظر سیاسی کلاً و جزو نتایجی بدنیال خواهد داشت که با تایح اتحاد باروسیه کاملاً اختلاف دارد . نکته اساسی این است که نزدیکی انگلستان و ایتالیا به چوجه خطر جنگی بوجود نمی‌آورد . یگانه دولتی که در مقابل این اتحاد و اتفاق قد علم خواهد کرد، فرانسه خواهد بود و این دولت در این مورد قدرت این کار را خواهد داشت . بر عکس این اتحاد و اتفاق بالمان نیروی آن را

هیتلر پر فراز کاخ اختصاصی خود در «بر جسکادن»

خواهد داد که با کمال فراغت و سایل کار خود را در محیط
چنین اتحادی فراهم آورد و خود را آماده تسویه حساب با
فرانسه سازد چه مهمترین چیز یکدرا ینگونه اتحاد وجود
دارد اینست که نه تنها آلمان ناگهان چهار حمله وهجوم
دشمن نخواهد شد بلکه صفت اتحاد دشمنان ما خود بخود
درهم خواهد شکست و این «اتفاقی» که برای ما این اندازه شوم

آدولف هیتلر

و منحوس بود ، خود بخود از میان خواهد رفت و باین ترتیب
دشمن جانی و کشنده کشور ما یعنی فرانسه یکده و تبا
خواهد ماند .

و وقته که در آغاز کار سخن از پیر وزیر معنوی در میان
باشد ، این کار مایه آن خواهد شد که آلمان آزادی اعمال
خود را بدست آورد ... زیرا که این اتحاد جدید اروپائی
انگلستان و آلمان و ایتالیا است که ابتکار سیاسی را بدست
خواهد گرفت و بس ... و فرانسه ابتکار سیاسی را در دست
خواهد داشت .

سیاست خارجی ما

آینده سیاست خارجی ما در این است که ما متوجه
مغرب یا متوجه مشرق باشیم و زمینی را که برای ملت آلمان
لازم است ، در این سمت بدست آوریم و چون برای این کار
باید قدرت داشت و دشمن جانی و کشنده ملت ما یعنی فرانسه
مارا بوضع بیرحمانهای خفه میکند و نیروی مارا از میان
میبرد ، باید برای آنکه آرزوهای تسلط جویانه فرانسه
نابود شود ، تن بهمه گونه فداکاری بدهیم .

نبرد هن

امر و ز هر دولتی که علاوه بر سلط حربیانه فر انسه را در
قاره اروپا غیر قابل تحمل میداند متحده و متفق طبیعی ما
است. هیچ کاری در مقابل یکی از این دولت‌ها نباید بنتظر
ماسخت آید... هیچ‌گونه چشم پوشی و گذشتی - اگر ما
بنواییم عاقبت دشمن کینه توز خود را از پایی در آوریم - نباید
بنتظر ما عحال بنماید.

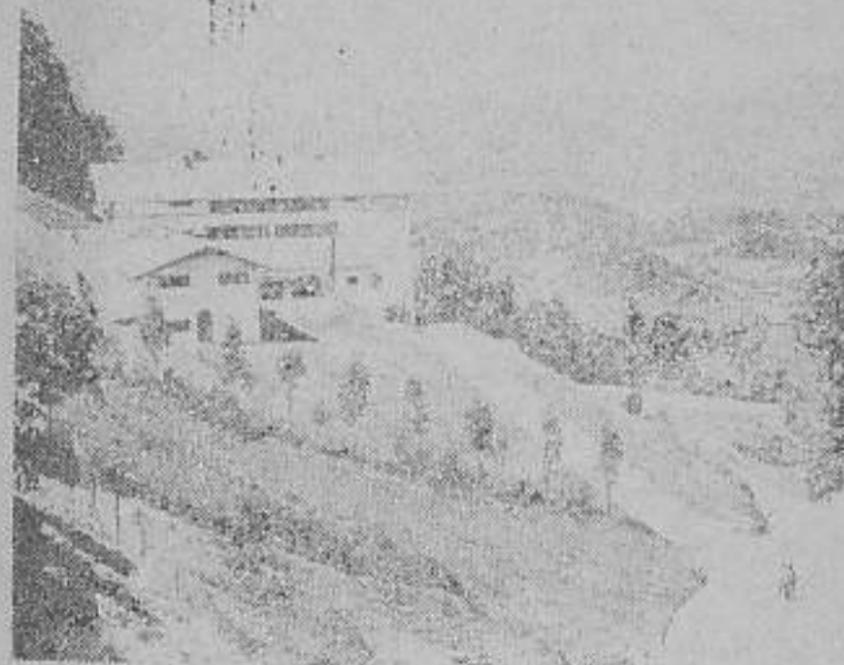
پس از ۱۹۱۸

شکست و انهدام ما در سالهای پس از ۱۹۱۸ هر چند
دشوار و آشکار بود. عذاب و شکنجه کسی که از حوادث فردا
و پس فردا، سخن می‌گفت، بیشتر از آن بود. حکومتی
که ملت ما زیر فرمان و فشار آن بسر می‌برد، سخت نالایق
وعاجز بود و این عجز و عدم لیاقت وقتی آشکارتر بود که سخن
از دفع شراندرز گویان و مشاورین بمیان می‌آمد. در آن
ایام (چنان که امروز نیز دیده می‌شود) بیشتر اتفاق می‌افتاد
که نادان‌های پارلمان نشین وزین سازان و دستکش فروشان
پیش پا افتاده (شغل نیز در این میان اهمیتی نداشت) ناگهان
به مقام رجال سیاسی و رجال دولت نرقی می‌یافتد و از روی این

آدولف هیتلر

کرسی هایه افراد بیچاره درس میدادند و اهمیتی نداشت و باز اهمیتی ندارد که چنین سیاستمداری، پس از آن کدش شماه استعداد و نیروی خود را بکار برد، شارلاتان بیمغزی از آب در آید، شارلاتان بیمغزی که سر اسرد نیابد تمیز حرش می-گیرد. کسی که نمیداند چه باید بکند و امتحان عدم لیاقت کامل خود را میدهد... این هیچ اهمیت ندارد، بر عکس هر چه سیاست رجال جمهوری پارلمانی کمتر نتایج واقعی داشته باشد، این اشخاص در مقابل، کسانی را که شهامت دارند و می توانند از شکست سیاست این رجال سخن گویند و شکست آنها را داد آینده نیز پیش بینی کنند، بهمان اندازه بیشتر شکنجه میدهند.

بالاخره اگر روزی همه بپاندها از دست یکی از این پارلمان اشیانهای محترم گرفته شود و اگر این بازیگر عالم سیاست دیگر نتواند شکست خود و بیهوده بودن نتایج حاصله را ایکار کند، این مرد محترم برای شکست خود هزاران دلیل و عنصر می تراشد و هر گز بپیچو جه قبول نمی-کند که علت همه این بد بختی ها وزشتی ها خود او بوده

منظور ادیبکر از کتابخانه عیلار در «ارچسکارن» در از تعدادات آلب
است و بس .

وقتی ۴۵

وقتی لد رستم سال ۱۹۲۲ - ۱۹۲۳ فرا رسید
می باشد از حدتی پیش . از مقام اند فرانسا آگاه باشیم بجز
دوراه در میان نمودن از اینه فرانسا وقتی رفتند در مقابل نیروی
حقوقیت ملت آلمان شعیف می شدیا آلمان بکاری که ناگزیر

آدولف هیتلر

روزی صورت خواهد گرفت ، دست هیزد : و عمل خشونت آمیزی آلمان را ادار میکرد که ضربتی وارد آورد و مقاومت را شروع کند . درست و روشن است که چنین تصمیمی مستلزم نبردی بود که وجود آلمان در ضمن آن در مععرض خطر قرار میگرفت و آلمان نمی توانست امیدوار باشد که از این نبرد زنده بیرون آید مگر اینکه پیش از این کار فرانسه را از دیگران جدا سازد و کاری کند که جنک دوم صورت مبارزة آلمان را ب ضد سراسر دنیا بخود نگیرد بلکه یک جنک دفاعی برضد فرانسی باشد که دست از اختلال صلح جهانی پر نمیدارد .

من در این باره پافشاری میکنم

من در این باره پافشاری میکنم ورجاء وائق دارم که این راه دوم باید صورت تحقیق بیابد . من هر گز باور نمیکنم که فرانس در نقشه های که نسبت بما دارد، تغییراتی پدهد چنان نقشه های بیان کامل وزیمان حال غریزه حفظ و تنازع بقای ملت فرانس است

من اگر فرانسوی بودم و اگر ، در نتیجه این امر ،

نبرد من

عظمت فرانسه در نظر من مثل عظمت آلمان عزیز بود ،
نمیتوانستم و نمیخواستم رفتاری بجز رفتار کلماتسو
داشته باشم .

ملت فرانسه که رفته رفته - نه از نظر قلت جمعیت
بلکه از نظر فنا روز افزون بهترین عوامل نژادی میمیرد ،
نمیتواند دل مهمی در دنیا بعده بگیرد مگر اینکه آلمان را
از میان ببرد .

اشغال ناحیه روهر

سرنوشت ، درسایه اشغال ناحیه روهر بار دیگر برای
آنکه بملت آلمان یاری کند و ملت آلمان قد علم سازد ،
دست بسوی این ملت دراز میکرد . زیرا که آنچه در نظر
اول بدینختی کشنه ای تشخیص داده میشد وقتی که از نزدیک
نگاه میکردم ، وسیله ای بود که می بایست به همه مصائب
آلمان پایان دهد .

از نظر سیاسی ، فرانسه با اشغال ناحیه روهر نخستین
بار انگلستان را حقیقتاً و بسختی برآشته کرد و نه تنها این
امر در محافل دیپلماسی انگلستان که پیمان اتحاد با فرانسه

آدولف هیتلر

شکنجهای نیرمنستر و بیشوارا کاملاً مسایی اود

ن از نظر عملی و از روی حساب اجتاع کرده بودند و تدبی از این
نظر بآن ارزش قائل بودند. تأثیر میکرد بلکه ملت انگلیس
را نیز بر میآشفت ... این قدرست تازه و غیرقابل قبولی که
فرانسه در قدر از پا میباشد، نگرانی آشکاری بخصوص
در محافل اقتصادی همراهی هاش پدید میآورد. زیرا که
فرانسه در آن هنگام در اروپا از نظر قدرت نظامی و سیاسی

نمرد هن

مقامی داشت که هر گز پیش از آن تاریخ، آلمان بخود ندیده بود و بعده دولت فرانسه منابع اقتصادی تازه‌ای بدست آورده بود که بر مقامش می‌افزود و درسایه آن میتوانست از نظر سیاسی بالانگلستان رقابت و همچشمی کند.

اشغال روهر

دولت فرانسه با اشغال ناحیه روهر همه منافع جنگ را از دست انگلستان میربود و دست دیپلماسی فعال و ماهر انگلستان پیروزی رانمی توانست بدام اندازد بلکه شاهد پیروزی با آغوش مارشال فوش و فرانسای که مارشال فوش نماینده آن بود، می‌افتاد.

در ایتالیا نیز احساساتی که نسبت بفرانسه وجود داشت و فرانسه نسبت بخود پدید آورده بود و از روز پایان جنگ دیگر هر آمیز نبود، بلکن شدیدی مبدل شد.

با این‌مه اشغال ناحیه روهر از طرف فرانسوی‌ها نه تنها افکهای تازه‌ای در سیاستهای خارجی آلمان بازمی‌کرد بلکه در سیاست داخلی نیز افکهای تازه‌ای می‌گشود. عدم پیشماری از هموطنان ما که گول فرانسه را خورده بودند، فرانسای

آدولف هیتلر

که خود را در سایه نفوذ سراپا دروغ مطبوعات خویش در نظر آنها قهرمان ترقی و آزادیخواهی قلمداد کرده بود، از این مرض توهمندی یافتند.

سال ۱۹۱۴ آرزوها و زیاهای همکاری بین المللی ملت‌ها را (که بر مغز کارگران آلمانی مارا یافته بود و آنها را بدنیائی برده بود که مبارزه دائم و پایان ناپذیر بر آن حکومت دارد و در آغوش آن حیات قوی مرگ ضعیف را ایجاد می‌کند) بیاد داد... بهار سال ۱۹۲۳ نیز همین کار را کرد.

فقط ...

فقط بورژواها می‌توانستند با این نکته غیرقابل قبول اعتقاد پیدا کنند که شاید مارکسیسم تکامل یافته است و موجودات ناپاک و پلیدی که در سال ۱۹۱۸ فرمانروایی بودند - اشخاصی که در آن ایام برای رسیدن بکرسی حکومت جسد دو میلیون نفر را بخونسردی زیر پا گذاشته بودند - ناگهان آماده خواهند شد که دین خود را بوجдан ملی پردازند این فکر، فکر غیرقابل قبول و احمقانه‌ای بود و ممکن نبود انسان با این امر امیدوار باشد که اشخاصی که چندی پیش بوطن

نبرد من

خود خیانت کرده‌اند ، دریک حمله قهرمانان آزادی آلمان شوند . این افراد از این مرحله بسیار دور بودند !

چنانکه ۶۰ هکتار جیفه را رها نمی‌کنند ، یکنفر مار کسیست نیز از خیانت بوطن خود چشم نمی‌بیوشد . خواهشمندم احمقانه ترین اعتراضها را بمن نکنید .

زیرا که این نکته روشن است که کارگران بیشماری نیز در ایام پیشین خون خود را در راه آلمان ریخته‌اند ... آری کارگران آلمان خون خود را در راه آلمان ریخته‌اند . من این نکته را تصدیق می‌کنم ... اما با یادداشت که این اشخاص دیگر در آن ایام انترنالیستیو نالیست مارکسیست بودند .

هر گاه طبقه کارگر آلمان در سال ۱۹۱۴ از طرفداران دکترین مارکسیست تشکیل نمی‌شد ، جنگ در عرض سه هفته پایان می‌یافتد و آلمان پیش از آنکه نخستین سر باز از مرز بگذرد شکست می‌خورد .

بهر حال ...

بهر حال در سال ۱۹۲۳ وضع درست مثل سال ۱۹۱۸ بود . صرف نظر از چگونگی راه مقاومت ، نخستین تدبیری

در سال ۱۹۳۶ سوچ قصیدی رهبری تردد و محتصر آسیب دید

نمرد من

که باید اندیشیده میشد . این بود که گریبان ملت از چنگال
ذهن آلود هار کسیسم رها شود .

من معتقدم که نخستین تکلیف و وظایفه یک حکومت
حقیقتاً ملی در آن ایام این بود که مردان بایدار ادها ای پیدا کند
که بمار کسیسم اعلام جهاد بد هندو بالآخر وظیفه این حکومت
آن بود که باین اشجاع آزادی بدهد . باید چاکر پرستنده
این فرمول بیرون بود : «صلح و آسایش اجتماع و نظم خوب » ...
آری در آن حال که دشمن در خارج ضربت مملکت را بر پیکر
انسان وارد می کند و در داخل کشور نطفه خیانت در گوشة
هر کوچدای کمین کرده است ، این فرمول بیرون بدرد
نمیخورد . نه ! یک حکومت حقیقتاً ملی باید با غشا شات و هرج
و هرج بچشم خوب نگاه کند پشرط آن که این اغتشاش مایه
آن شود که تسویه حساب کاملی با هار کسیست ها دشمنان
جانی و کشندۀ ملت ما صورت گیرد و اگر در این امر اهمال
میشد ، دیگر کاملاً دیوانگی بود که انسان بطریق دیگر در
صد مقاومت بی آید .

آدولف هیتلر

من در آن ایام...

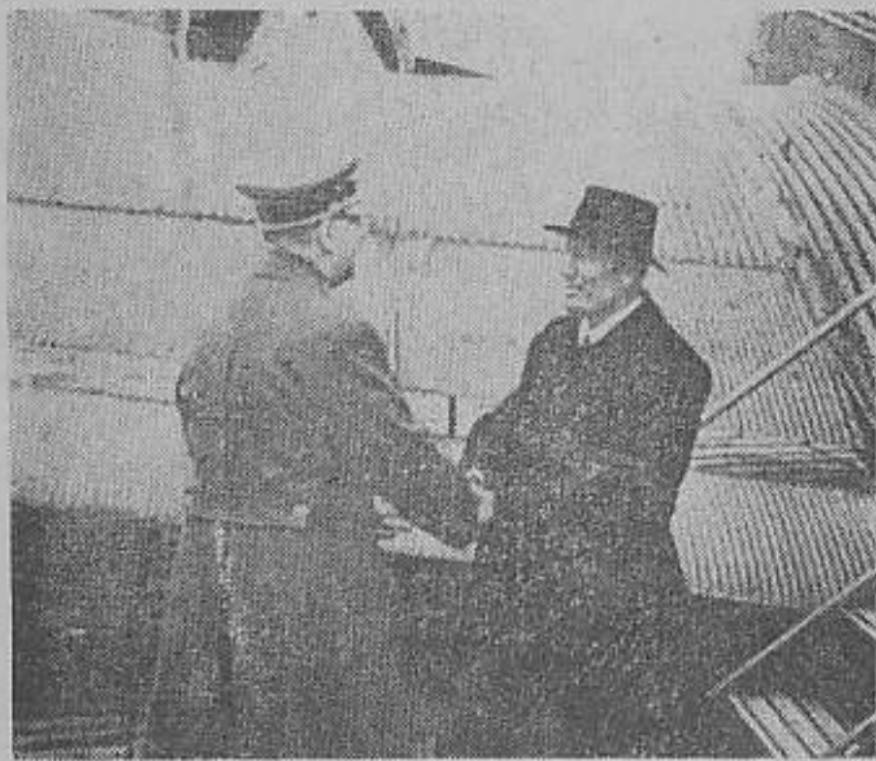
من در ایام ایمان عمیقی باین نکتیدیافتم که بورژوازی آلمان بپایان مأموریت خود رسیده است و دیگر برای هیچ خدمتی فرآخوانده نمیشود.

در آن هنگام این نکتدر ادرایافت که احزاب بورژوازی فقط از نظر رقابت با مارکسیسم مبارزه و کشمکش دارند و این احزاب نمیخواهند جداً مارکسیسم را مندم کنند: همه این احزاب از مدت‌های درازی پیش در مقابل این امر سرتسلیم فرود آورده و حاضر شده‌اند که وطن آن‌ها ناپودو تباہ شود ویگانه آرزو و فکر این احزاب آن است که خودشان در مراسم تشییع حضور یابند و فقط برای این است که هنوز مبارزه میکنند.

در آن دوره ...

باید با کمال صراحة اعتراف کنم که در آن دوره مردی بزرگی که در جنوب کوههای آلپ در پرتو عشق آتشین بدملت خود، بی آنکه با دشمنان داخلی ایتالیا سازش کند، بیمامنی بینند، به روسیله‌ای در راه انهدام آن‌ها کوشش میکرد،

نبرد من

اواخر جنگ در ملاقات با «موسولینی» صدراعظم ایتالیا نظر تحسین و اعجاب مراجعت کرد. نکته‌ای که موسولینی را در صف مردان بزرگ دنیا قرار خواهد داد تصمیمی است که این مرد گرفتو نخواست که ایتالیا در میان خودومار کسیسم تقسیم کنداما بر عکس بر آن شد که مار کسیسم را نابود کند و وطن خود را از شر انتر ناسیونالیسم مصون و محفوظ دارد.

آدوات هیتلر

رجال ناچیز و بیعرضه‌ها ...

وقتیکه این رجال ناچیز و بیعرضه‌ها ، اشخاصیکه در مقام مقایسه ، صورت قابل ترحمی بخود میگیرند ، از مردیکه هزار بار بر آنها برتری دارد ، تنقیدمیکنند ، انسان سخت هتافر می شود ! و بسیار خوشمزه است که انسان این سخن‌هارادر کشوری می‌شنود که قریب نیم قرن پیش ، خداوند گاری چون بیسمار گ داشت .

نتیجه

۹ نوامبر ۱۹۲۳ ، حزب کارگری آلمان ناسیونال سوسیالیست پس از چهار سال ادامه حیات منحل شد در سراسر کشور عیّر قانونی اعلام گشت . و امروز نوامبر ۱۹۲۶ ، این حزب را می‌بینم که در سراسر رایش از آزادی کامل برخوردار است و سازمانش از ایام بیگزقوی تر و محکمتر است .

همه شکنجه‌ها و تضییقاتیکه حزب و رؤسای آن دیدند ،

همه آن تمثیل‌ها و افراطیکه براین حزب زده شد ، کاری

نبرد من

«اواین اون» که سر و صد ای پس از شکست آلمان با اسم «مشوقه هیتلر» در جرائد دنیا بیا کرد

آدولف هیتلر

از پیش نبرد، و حزب مادر سایه درستی افکار خود، ادرسایه پاکی مقاصد خویش و در سایه فداکاری هواخواهان و طرفداران خود از همه‌این بوتهای امتحان آزموده‌تر و قویتر بیرون آمد.

این حزب که اکنون در میان فساد حکومت پارلمانی کنونی بهتر از پیش متوجه لزوم نبرد خود شده است، این حزب که خود را مظہر ارزش نژادی و فردی احساس می‌کند و در نتیجه سازمانی پیدامی‌کند باید شاهد پیروزی را روزی در آغوش بگیرد. و همچنین آلمان باید مقامی را که شایسته آن است، در دنیا، در روی زمین بدست آورد.

دولتیکه در این دوره فساد نژادها از روی حسدورستک مراقب حفظ و بقای بهترین عوامل نژادی خویش است، باید روزی خداوند روی زمین گردد.

در روز اضطراب، وقتیکه هواخواهان ها با میدهای پیروزی و عظمت فداکاری‌هاییکه حزب از آنها می‌خواهد، نگاه می‌کنند، باید هر گز این نکته را فراموش کنند. پایان